

Monografija Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić
s pravom javnosti

2006. / 2007. - 2016. / 2017.

Urednica: Nikolina Matić

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti;

Družba sestara Presvetog Srca Isusova - Rijeka

Rijeka, 2017.

Monografija Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti

2006. /2007. – 2016. /2017.

Urednica: Nikolina Matić, prof.

Uredničko vijeće: s. Anita Anđa Crnković, Nikolina Matić, Katarina Štambuk, Dolores Vitas, Anica Kosanović

Nakladnik: Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik: Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika: s. Anita Anđa Crnković

Adresa: Ženski učenički dom

Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti

HR – 51 000 Rijeka, Pomerio 17

Tel.: (051) 325 920;

e – adresa : z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura: Katarina Štambuk, prof.

Fotografije: Foto Kurti, Arhiv Doma

Grafički dizajn omotnog lista: Branko Lenić

Grafička priprema i tisak: Comgraf, Umag

Rijeka, rujan 2017.

ISBN 978-953-59740-0-0

Sadržaj

UVOD

Riječ vrhovne glavarice s. Nives Stubičar	4
Riječ ravnateljice	6
Riječ urednice	8

I. DIO

Prikaz povijesti Zavoda i ustanove	10
Ustrojstvo Doma	23

II. DIO

Osvrt na odgojno - obrazovni rad u posljednjih deset godina	31
Čuvanje i unapređivanje zdravlja	33
Socio - emocionalni razvoj	42
Kognitivni razvoj	61
Kreativnost	64
Domska natjecanja	71
Proljetni i zimski šahovski turnir	85

III. DIO RAZGOVORI I..

Naš dom nekada i sada	88
Razgovor s vjeroučiteljem Miroslavom Radićem	92
Svjedočanstvo o svetosti života	99
Kutak za razbibrigu: križaljka, fotorebus, pjesme naših učenica	102

Sve je dar Božji

Vrijeme je u našim okvirima mjerilo nekih događanja ili trajanja nečega. Tako brojimo godine, mjesece, dane, sate, minute, sekunde. Važno nam je s kime, kako i koliko ga provodimo, te kako ga darujemo. Svako vrijeme jednom će prijeći u Vječnost koja se neće mjeriti vremenom nego Ljubavlju. Vrijeme je dragocjeno, jer je i sam Bog postao dio vremena. A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga (Gal 4,4). Biblija nam svjedoči o mnogim Božjim djelima kako u Starom tako i u Novom zavjetu.

Tako se Bogu svidjelo da školske 2006./2007. godine ponovno započne ili se nakon nekog vremena nastavi karizma Službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić otvaranjem istoimenog Ženskog učeničkog doma, i to u zgradi koju je ona 1905. godine započela graditi za potrebe odgoja i obrazovanja najsiromašnijih, smatrajući da nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži.

Od ponovnog osnutka pa do danas prošlo je deset lijepih, značajnih i uspješnih godina života, a ovogodišnja, jubilara deseta godišnjica Doma izvrsna je prigoda za zahvalu, čestitke i lijepe želje. Ponajprije, zahvaljujem Bogu što su se stvorili uvjeti da nakon dugo godina zgrada koju je gradila Majka Marija Krucifiksa Kozulić bude vraćena Vlasniku odn. Družbi. Zahvaljujem svima koji su na bilo koji način dali svoj udio u otvaranju Doma kao i onima koji su, tijekom svih ovih godina, sudjelovali u radu Istog. Iskazujem najdublju zahvalnost prije svega ondašnjim Upravama Družbe, vrhovnim glavaricama, potom ravnateljicama, zatim odgajateljicama, djelatnicima i bezbrojnim volonterima; svi su oni s ljubavlju i nesebično ulagali svoje znanje i sposobnosti za dobrobit Doma i samih učenica. Zahvalila bih i svim sestrama koje su tijekom ovih deset godina radile, žrtvovavši se za dobro Družbe i zajednice u kojoj su živjele te na taj način materijalno pomogle u obnovi ove zgrade koja je tada bila u derutnom stanju.

Svatko od navedenih ponaosob utkao je djelić sebe u temelje ovog Doma, davši mu pritom i vrijednost po kojoj je danas cijenjen, zapažen i tražen kao mjesto odgoja i obrazovanja.

Brod Službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić neka sigurno plovi u ovim nemirnim vremenima. Kormilar neka mu bude Isus Krist, Majka Krucifiksa, koja je nazvana i Božja moreplovka uzor života i rada, Majka Božja –Gospa Lurdska vjerna zagovornica, anđeli čuvari neka bdiju nad svakom učenicom i svima koji žive i rade u Domu. Oni koji prolaze kroz ove prostore, neka osjete Božju blizinu i dijele je svima s kojima se susreću. Želim Vam još puno generacija mladih, dobrih i uspješnih djevojaka koje će izrastati u zrele ljude, kršćane i vrijedne građane ove naše prelijepo Domovine. Božji blagoslov neka prati sva nastojanja kako djelatnika tako i učenica.

Čestitam desetu godišnjicu ustrajnog rada Doma i od Gospodina, Gospodara vremena i vječnosti, molim još mnogo ovakvih godišnjica prožetih Njegovim blagoslovom.

s. Nives Stubičar

• Riječ ravnateljice s. Anite Anđe Crnković

Obilježavanje obljetnica, velikih i malih, uvijek je prigoda da se osvrnemo na proteklo vrijeme i događaje pitajući se kada i kako smo otvarali vrata vlastitog srca Bogu i njegovim planovima. Prepoznaje li se i danas u našem životu, radu i poslanju, karizma službenice Božje Majke Krucifikse koja je ujedno bila razlogom ponovnog otvaranja njezina Doma?

Pred nama su ova pitanja koja nas izazivaju ići hrabro naprijed s određenom dozom “svete” ludosti.

Za simbol Doma odabrano je i stavljeno srce koje govori : “Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži.” Riječi su to Majke Krucifikse.

U radu s mladima primjenjujemo provjerenu metodu koja je povezana s karizmatiskim, intuitivnim i preventivnim odgojom temeljenim na humanističko – razvojnoj koncepciji.

Sjeme milosrdne ljubavi koje je na početku svoga odgojno – obrazovnog i karitativnog rada svojim neopozivim “Da” Gospodinu posijala Majka Krucifiksa, danas i sutra od nas traži dubinu i plod koje je ujedno ispit i cilj kojemu neprestano težimo.

Prispodoba o sijaču (Mt 13. 1 – 9) uči nas da sijač sije gotovo rasipno i želi dati priliku svakome tlu da se nađe na putu plodnosti, ali usputno kamenito i trnovito tlo, nije upoznalo plod nego je upoznalo svoju promašenost i neplodnost.

Unatoč tome, sijač i dalje sije u svojoj ljubavi i svakome tlu daje mogućnost novoga iskoraka jer pred njime nitko nije otpisan, on sebe daje svima, svakome tlu.

Neminovnost rasta i sazrijevanja svakog čovjeka uključuje potrebu cjelovitog odgojnog procesa promjene, da se iz usputnog, kamenitog i trnovitog tla preobražava u plodno tlo.

Tada upoznajemo i plodne trenutke koji daju nadu za izgradnju boljeg i pravednijeg svijeta. Jedino takav život ima smisao i ljepotu postojanja.

Zahvaljujem od srca svim djelatnicima, bivšim i sadašnjim, učenicama, roditeljima i dobročiniteljima, znanima i neznanima na darovanim plodnim trenutcima zajedničke suradnje i međusobnog preobražaja.

Posebnu zahvalnost dugujemo našem Osnivaču, Družbi sestara Presvetog Srca Isusova, koja je svojim nesebičnim radom, molitvom i žrtvom uz pomoć donatora obnovila i nanovo otvorila vrata našeg Doma i učinila ga duhovnom oazom i sigurnim mjestom gdje naše učenice mogu u miru, radosti i slobodi odrastati i sazrijevati usvajajući sve blagodati srca i duha koje su im ponuđene.

Također, svoju zahvalnost iskazujemo i svima onima koji češće ili povremeno posjećuju naš samostan i Dom.

Vjerujem i nadam se da će Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić nastaviti biti glasnik nade i mjesto Božje providnosti i milosrđa prema svakome čovjeku.

Živeći tako karizmu, svojim životom i radom ispisujemo stranice povijesti Božjeg djelovanja u nama i među nama dopuštajući tako Duhu Svetome da nas vodi, poučava i usmjerava onamo kamo nas sve želi vidjeti i dovesti.

Na tom putu neka nas sve prati i pomaže moćni zagovor službenice Božje Majke Krucifikse.

• **Riječ urednice Nikoline Matić, prof.**

“Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži.”

Marija Krucifiksa

Posljednjih godinu dana, iz neposredne blizine imala sam priliku promatrati život i rad u Učeničkom domu Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti što me iznimno obogatilo i proširilo vidike.

Malo po malo, upoznala sam se sa samim učenicama, usmjerenjima koja pohađaju, aktivnostima kojima se bave, njihovim odgojiteljicama, ostalim sestrama koje ovdje žive i rade, pomoćnim osobljem Doma i dr. U osobnom kontaktu s učenicama, a u što sam se i osobno mnogo puta uvjerala, ostala sam iznenađena svestranošću, sposobnostima, naročito glazbenim, šahovskim i inim, odličnim uspjehom u školi te prije svega zrelošću i odgovornošću.

Kada mi se s. Anita, ravnateljica Doma, obratila zamolbom da pomognem i doprinesem u stvaranju monografije, radosno sam ju prihvatila i odmah prionula na rad što je za mene predstavljalo svojevrsni izazov i obogaćenje u intelektualnom i duhovnom smislu.

Proučila sam materiju koju sam trebala obraditi i započela od uređivanja Domijada na regionalnoj i državnoj razini na kojima su sudjelovale učenice Doma i ostvarile izvrsne rezultate, šahovskih turnira, povijesti ove ustanove i života u Domu kroz četiri etape, a to su: čuvanje i unapređivanje zdravlja, socio – emocionalni razvoj, kognitivni razvoj i kreativnost. Kroz svaku od spomenutih etapa nastojala sam ugraditi i duhovnu dimenziju budući da se radi o specifičnoj ustanovi po čemu se ona uvelike razlikuje od ostalih domova, a koja je itekako bitan čimbenik na putu rasta i sazrijevanja učenica u potpune osobe.

Ono što me se posebno dojmilo i što smatram osobito važnim za spomenuti, jest velika ljubav i sebedarje koje sestre i odgojiteljice, a i ostalo osoblje ovoga Doma poklanjaju učenicama, a što se može itekako primijetiti na njihovim veselim i zadovoljnim licima.

Smatram da je ovo njihovo najljepše razdoblje života, prvenstveno zbog njihove mladosti i bezbrižnosti.

U svome radu najviše sam se vodila mišlju kako današnji čitatelj nema vremena niti strpljenja za čitanje dugih napisa te sam kroz mnoštvo fotografija i kraćih popratnih tekstova pokušala dočarati cjelokupnu djelatnost ove odgojno – obrazovne i duhovne ustanove.

Za kraj želim istaknuti kako mi je bilo osobito zadovoljstvo raditi na ovom projektu te se zahvaljujem s. Aniti na povjerenom mi poslu.

MAJKA MARIJA KRUCIFIKSA KOZULIĆ I NJEZIN ZAVOD U RIJECI

Uvod

Današnja odgojno-obrazovna ustanova Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti u ulici Pomerio 17 u Rijeci, prvotno je nosila naziv Zavod Presvetog Srca Isusova (Istituto del Sacro Cuore di Gesù). Ovu je ustanovu osnovala, izgradila i otvorila Riječanka Marija Krucifiksa Kozulić prije 110 godina. Zavod se sastojao od dvije zgrade: prve, koja je otvorena 1895. i druge koju je Marija Kozulić iz temelja izgradila 1907., a danas je u njoj smješten Učenički Dom Marije Krucifikse Kozulić. Zavod Presvetog Srca Isusova bio je četvrta karitativno-socijalno i odgojno-obrazovna i jedina besplatna ustanova u Rijeci krajem 19. stoljeća. U Zavodu je djeci i ženskoj mladeži bio osiguran kompletni smještaj, prehrana, vjerski odgoj i obrazovanje. U Zavodu su brojna djeca našla sigurno utočište i sve potrebno za život. Ustanova je obuhvaćala: dječji vrtić, sirotište, četverogodišnju pučku školu, knjižnicu, radionice ručnog rada i oratorij. Marija Kozulić sav je svoj život posvetila djeci i mladeži, osobito siromašnima i nezbri nutima. Ona je utemeljiteljica i riječke redovničke zajednice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova koju je osnovala 1899. sa socijalnim naglaskom u svom poslanju, odnosno čija je karizma općeljudski i kršćanski odgoj i obrazovanje djece i mladeži, osobito potrebitih.

U povijesti Zavoda Majke Marije Krucifikse Kozulić¹ razaznaje se nekoliko razdoblja:

1. Zavod Presvetog Srca Isusova u Rijeci od 1895. do 1907. godine;
2. Zavod od 1907. do 1947. godine;
3. Zavod u razdoblju komunizma od 1947. do 2005. godine;
4. Ženski Učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti od šk. godine godine 2006./2007.

Za bolje poznavanje povijesti i svrhe Zavoda Presvetog Srca Isusova u Rijeci, najprije ćemo se upoznati s likom i djelima Majke Marije Krucifikse Kozulić, osnivateljice i graditeljice ove karitativno-socijalne i odgojne ustanove.

1. Majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica Zavoda i Družbe

Majka Marija Krucifiksa Kozulić živjela je i djelovala na području triju crkvenih pokrajina; deset godina u Tršćansko-koparskoj biskupiji u Italiji, nepunih pet godina u Krčkoj biskupiji, a najveći dio svoga života provela je u Rijeci, gdje je i preminula na glasu svetosti 29. rujna 1922 godine. Zbog njezinih velikih djela i sveta života pokrenut je Postupak za njezino proglašenje blaženom i svetom 2013. u Riječkoj nadbiskupiji.

Rođena je u Rijeci 20. rujna 1852., a potječe iz uzorne kršćanske, bogate, brodovlasničke obitelji s otoka Lošinja. Djetinjstvo i mladost sretno je proživjela u vjerničkom ozračju i u krilu obitelji primila je dobar kršćanski odgoj, a kao članica franjevačkoga Trećega reda na Trsatu produbljivala je svoj duhovni život. Bila je osoba široke naobrazbe i velike kulture. Kao kći bogate obitelji, od ranoga djetinjstva glazbeno se obrazovala i učila strane jezike kod privatnih učiteljica.

¹ U ovom prilogu nećemo navoditi sve izvore za pojedine podatke jer se glavnina teksta temelji na knjizi:

S. Dobroslava Mlakić, *Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Povijesni pregled (1899–1999)*, Zagreb–Rijeka, 1999., 45-53; 85-91.

Temeljitu školsku naobrazbu stekla je u samostanskoj školi sestara benediktinki u Rijeci te Goriziji u Italiji. Završila je učiteljski studij i dodatno se usavršavala za učiteljicu dječjeg vrtića. Iako vrlo krhka i nježnoga zdravlja, bila je puna kršćanskih ideala u težnji pomoći bližnjemu na slavu Kristova Srca.

U Trstu je deset godina, kao vrlo aktivna katolička laikinja, članica franjevačke trećoredske Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je 1879. u Trstu osnovao kapucin fra Arkandeo iz Camerina (1821- 1900), skrbila za siromašnu djecu i držala im vjersku pouku. Iz Trsta u Rijeku, Marija se vratila 1899. i nastavila s pastoralnim, a potom karitativno-odgojnim djelovanjem u svom rodnom gradu.

Budući da je Marija imala istančani osjećaj srca i duha za potrebe drugih, čije je srce daleko vidjelo, ona je držeći vjersku pouku djeci, uvidjevši da se mnoga njezina djeca nalaze u teškoj socijalnoj i moralnoj bijedi, koja su u lučkom gradu Rijeci bila prepuštena ulici i napuštena. I osjetivši nadahnuće s neba, takvoj djeci odlučuje posvetiti život. I godine 1895. počinje s institucionalnim zbrinjavanjem djece, odnosno osniva Zavod za potrebite.

Godine 1896. Marija Kozulić započinje živjeti redovničkim životom i uz potporu kapucina, o. Arkandela iz Camerina osniva redovničku zajednicu Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je 6. srpnja 1899. odobrio senjsko-modruški biskup dr. Antun Maurović. To je jedina redovnička zajednica nastala u gradu Rijeci, čija je karizma odgoj i obrazovanje djece i ženske mladeži, osobito potrebite. Godine 1904. Marija polaže redovničke zavjete, uzevši ime s. Krucifiksa. Majka Marija Krucifiksa bila je žena velike vjere i duboke molitve i sva su njezina djela plod njezina duhovnog života, odnosno njezina predanja Bogu i oslonjenosti na Božju providnost. U temelje svoje Družbe i apostolata ugrađuje radosno življenje i naviještanje dobrote Srca Isusova, udahnuvši joj kristocentričnu i marijansku duhovnost.

1. Zavod Presvetog Srca Isusova u Rijeci od 1895. do 1907. godine

Rod Kozulića poznat je po gradnji velikih vila i palača, a očito je i Marija Kozulić koja potječe iz toga roda, naslijedila neke sklonosti i sposobnosti graditeljskog umijeća i organizacije što svjedoče i danas čvrsti temelji Zavoda koji je ona izgradila.

Krajem 19. stoljeća Rijeka se naglo gospodarski razvijala posebno izgradnjom željeznice, a time započinje i stalan porast stanovništva. U političkom smislu Rijeka je tada bila neprirodno izdvojena i pripojena Ugarskoj. U tom ju je razdoblju s Hrvatskom najviše povezivala njezina pripadnost Senjskoj biskupiji. Mađarizacija nije uspijevala, ali je zato jačala talijanizacija. U takvim društveno-političkim prilikama vjerski život je slabio, a istodobno su vladale teške socijalne prilike.

Marija Kozulić najprije je u Pomeriu u Rijeci kupila ex vilu Meden sa zemljišnim terenom koji se protezao sve do željezničke pruge. Vilu je nadogradila i 1. listopada 1895. otvorila Zavod Presvetog Srca Isusova. U istoj je ustanovi otvorila i dječji vrtić. To je bio početak njezina karizmatičkog apostolskog djelovanja u Rijeci.

Za otvorenje Zavoda, 8. rujna 1895., publicirala je letak na hrvatskom, talijanskom, mađarskom i njemačkom jeziku. Na letku je napisala: “Blagoizvolite dakle, dobrostivi riječki građani, a osobito dobre gospođe, valjano promotriti veliko djelo, nadahnuto od Presvetog Srca Isusova na neizmjernu korist riječke mladeži.” Statut Zavoda legalno je odobrilo Ministarstvo bogoštovlja i prosvjete u Budimpešti dana 4. siječnja 1899., a potvrđen je iste godine u Rijeci. U studenom 1896. u Zavodu je već nalazilo smještaj 40- ero djece, ali još više je djece izvana dolazilo na prehranu. Učiteljice su u Zavodu poučavale djecu na hrvatskom i talijanskom jeziku, kako to čitamo u pismu Marije Kozulić upućenom senjskom biskupu 19. travnja 1899. godine. U Zavod su se primale tri kategorije djece; siročad, napuštena i siromašna djeca. Jedini uvjet za prihvata djece nisu bili brojni upitnici i raznovrsni formulari kao pristupnice nego siromaštvo bez obzira na vjeru i narodnost. Kapacitet Zavoda bio je od 60 do 70 djece, a djeca su ostajala u njemu do navršanih 18 i 21 godine. Nažalost, nemamo dostupne sve popise djece jer je, dolaskom komunističkih vlasti, 1947., arhiv Ustanove uništen. Međutim, postoje, iako ne kronološki, zapisi Utemeljiteljice i fotodokumentacija.

Marija Kozulić najprije je planirala otvoriti samo dječji vrtić u Pomeriju, no s potrebama uslijedilo je otvaranje Zavoda. Rad dječjeg vrtića odobrilo je Gradsko poglavarstvo grada Rijeke, 5. listopada, a započeo je s radom 11. listopada 1895. godine. U vrtiću su radile kvalificirane učiteljice prema pedagoškom sustavu Fridricha Fröbela (1782 – 1852), njemačkog pedagoga, i držimo da se taj vrtić ubraja među prve predškolske ustanove u povijesti grada Rijeke.

2. Zavod od 1907. do 1947. godine

Stambeni prostor Zavoda Presvetog Srca Isusova ubrzo postaje nedovoljan i broj se članica Udruge Kćeri Presvetog Srca povećavao. Međutim, tadašnje socijalne prilike u gradu bile su takve da je Majka Marija Krucifiksa nalazila ostavljenu djecu pred vratima svoga Zavoda, ali i po kutovima gradskih ulica. Takve prilike dovele su je do odluke da započne izgradnju i druge zgrade Zavoda i ujedno samostana u Pomeriju.

Dozvolu za gradnju tražila je 24. svibnja 1905 godine. Zgradu je projektirao ing. Giovanni Maria Curet. Kamen temeljac blagoslovio je 16. lipnja, iste godine, mons. Ignjat Martinac, uz nazočnost dr. Ivana Kukanića, riječkoga župnika i mnogih drugih svećenika i dobročinitelja Zavoda. Izgradnja je trajala nepune tri godine i zgrada je svečano otvorena 22. rujna 1907., uz blagoslov pape Pija X.

Majka Marija Krucifiksa u svom je Zavodu u Pomeriju osiguravala djeci općeljudski, kršćanski, moralni i intelektualni odgoj. Cilj joj je zapravo bio odgojiti dobre vjernice, supruge i majke, poštene radnice i građanke naše domovine.

Izdavala je **mjesečno glasilo Zavoda i dva godišnjaka**, jedan po imenu *Charitas Almanacco* (od 1910. do 1924.), a drugi je nosio naziv *Almanacco delle Famiglie* - godišnjak Almanah za obitelji (od 1916.). U Zavodu je Majka Krucifiksa osnovala i knjižnicu, oratorij i radionice ručnog rada: **Knjižnica** je bila namijenjena sestrama - učiteljicama Zavoda i članicama Udruge, adolescentskoj dobi djece, mladeži i odraslima.

Ubrzo nakon otvaranja Zavoda, otvorila je i **oratorij** za djecu i mladež. Oratorij je mjesto okupljanja djece i mladeži čija je glavna svrha kršćanski odgoj. U oratoriju je Majka osigurala prostor za rekreativno-sportske igre i zabave djece i mladeži, ali prije svega njezin je oratorij služio za prehranu djece.

Radionice raznovrsnog ručnog rada otvorila je 1897. godine. Sestre su poučavale djevojke Zavoda i djevojke iz grada krojenju, šivanju, ručnom i strojnom pletenju, vezenju i kukičanju, a učile su ih izrađivati i čipke. U odgojno obrazovnom programu za djevojčice, Majka Marija Krucifiksa otvorila je uz redoviti i obvezni školski program i četiri tečaja: „1. Tečaj pomaganja ili ponavljanja gradiva, 2. Tečaj njemačkog jezika, 3. Početnički tečaj na pijaninu i 4. Tečaj iz domaćinstva“.

Nakon navršene određene dobi u Zavodu, Majka je Krucifiksa djevojkama pronalazila smještaj i posao po obiteljskim domaćinstvima, jer je u to doba rad djevojaka i žena bio ograničen isključivo na domaćinstva, a tek su

se bogatije kćeri školovale. No, veličinu duha i srca Majke Marije Krucifikse otkrivamo posebno i u tome što je ona omogućavala svojim šticevicama, učenicama, prema individualnim i posebnim sposobnostima, nastavak školovanja i učenje stranih jezika u raznim mjestima i gradovima: u Goriziji, Udinama, Veneciji i Rimu gdje su ih ona, ili druge sestre pratile i smještale. Omogućavala je također svojim šticevicama i učenje mađarskog jezika u Rijeci te u Pečuhu i Kapošvaru u Mađarskoj budući da je Rijeka u to vrijeme bila pod mađarskom upravom.

Tako za Majku Mariju Krucifiksu Kozulić, snažnu karizmatiku osobu, svakako smatramo da ju je njezino karitativno-socijalno i odgojno obrazovno djelovanje ucijepilo u socijalne strukture njezina rodnoga grada Rijeke i Kvarnera, odnosno u život onih koji su bili gladni kruha, znanja i duha. Dodajmo i to da se Majka Marija Krucifiksa oko pet godina bavila socijalno- odgojnim radom i na otoku Krku u vrijeme Prvoga svjetskoga rata. Tim se radom ona zapravo borila vratiti ljudsko i kršćansko dostojanstvo onima koji su živjeli na margini društva, odnosno ona se proročki borila protiv svake društvene nepravde u svoje doba.

Prvi svjetski rat znatno je usporio rast i razvoj redovničke zajednice Presvetog Srca Isusova u Rijeci, koju je osnovala Majka Krucifiksa, jer su, nakon d' Annunzijeve okupacije Rijeke, sestre Hrvatice morale napustiti grad i otići u Risiku na otok Krk i Crikvenicu. A Rijeka je 1924. i stvarno Rimskim sporazumom pripojena Italiji. Tako dolazi do podjele Družbe na hrvatsku i talijansku zajednicu sestara koje ostaju u Rijeci do 1947. i nastavljaju djelo Majke utemeljiteljice. Hrvatska zajednica sestara osamostaljuje se sa sjedištem u Crikvenici i također nastavlja djelovati sukladno karizmi svoje utemeljiteljice sve do iza Drugoga svjetskoga rata. Sestre otvaraju Zavode za siromašnu djecu u Crikvenici, Zagrebu i Slatini.

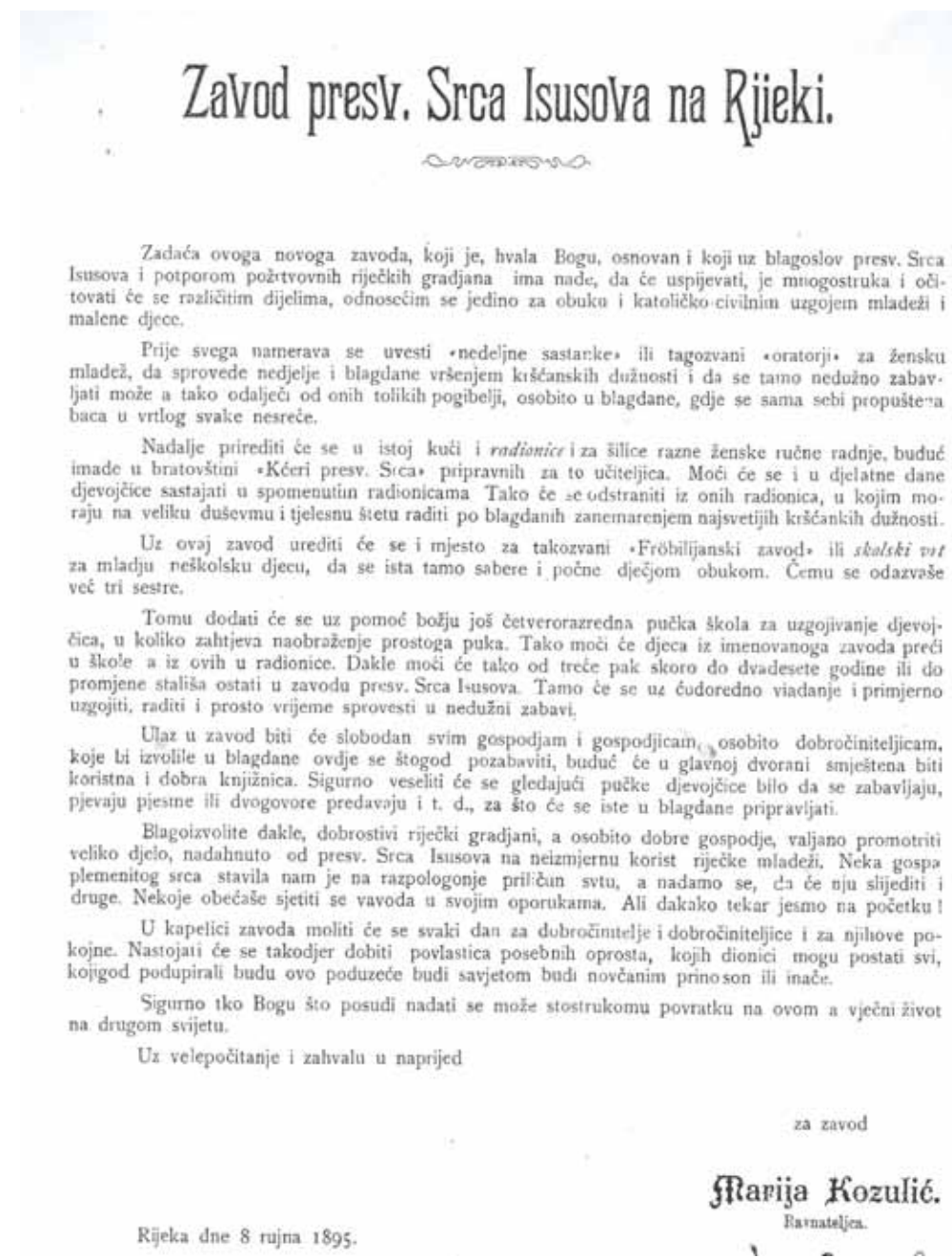
3. Zavod u razdoblju komunizma od 1947. do 2005.

Godine 1947., kada je mirovnim ugovorom Rijeka vraćena matici zemlji Hrvatskoj, sestre Talijanke u strahu od komunističke vlasti odlaze iz Rijeke u Italiju. Komunističke su vlasti djecu iz Zavoda u Pomeriju uzele već 1946. i smjestile ih u ubožnicu Braće Branchetta (današnja zgrada Medicinskog fakulteta u Rijeci). No, sestre su ipak neku djecu uspjele smjestiti po obiteljima u gradu ili predati rodbini.

Sestre Hrvatice vratile su se ponovno 1947. u svoju Kuću maticu u Pomerio u Rijeku, ali, nažalost, nasilje komunizma bez pravnih akata sestre je ponovno izbacilo iz njihovih prostora. Međutim, uz tešku borbu malobrojne su ostale na suterenskom prostoru s kapelicom na polukatu. U prvu zgradu Zavoda gradske su vlasti uselile državni vrtić *Darinke Drašćić*, koji je cijelo vrijeme bio funkcionalan sve do dolaska demokratskih promjena u našoj domovini Hrvatskoj, a iseljen je 1997. godine. U drugu zgradu Zavoda i samostana useljen je kratko vrijeme Građevinski fakultet, zatim medicinska škola za primalje *Marije Grbac*, a 1982. u njima su bili smješteni gradski uredi za šport i tehničku kulturu grada Rijeke.

Dolaskom komunističkog režima redovnicama je zabranjen odgojno-obrazovni rad s djecom i mladeži, a kuće su im oduzete i kasnije nacionalizirane. No, u tim okolnostima u kojima su se našle sestre Presvetog Srca Isusova u doba komunizma, kao i sve redovničke ženske zajednice u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, sestre su se raspšile na rad po župama i preuzimale su župna domaćinstva, sakristanski i orguljaški rad, a potom katehizaciju djece i skrbile su za bolesne i starije osobe. Od 1971. započele su ponovno „ilegalno raditi“ s jednom vrtićkom skupinom djece u samostanskim suterenskim prostorima u Pomeriju.

Družba je brojčano rasla i većina mladih članica svoju su redovničku formaciju provele u potkrovljima i suterenskim prostorima. Sav rad kojim su se bavile nije bio dovoljan izvor financijskih prihoda, pa i na tom području sestre dijele sudbinu svoga naroda odlazanjem u zapadne zemlje, posebice u Austriju i Njemačku, od čije je zarade Družba rješavala stambeni prostor i školovanje sestara. Tako je Družba uspjela obnoviti i zgrade Zavoda u Pomeriju u kojoj je šk. godine 2006./2007. otvoren Učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti.

Istituto Sacro Cuore

Otvorenje Zavoda

Druga zgrada Zavoda

Majka Krucifiksa s djecom

4. Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti

Dolaskom demokratskog poretka u našu domovinu, Družbi sestara Presvetog Srca Isusova otvoren je put povratka vlastitom izvornom poslanju sukladno njihovoj karizmi, a to je odgojno-obrazovni rad s djecom i mladeži, u kojem prednost imaju uvijek potrebiti.

Proces povratka Zavoda Majke Marije Krucifikse u Pomeriju u Rijeci bio je dug i nimalo lagan, a u cijelom postupku, nakon demokratskih promjena u našoj domovini Hrvatskoj, zdušno su se za tu stvar zauzimale vrhovne glavarice triju Uprava Družbe u razdoblju od 1991. do 2000., premda se s traženjem povratka zgrada, započelo još 1968. godine. Nažalost, i u najnovije vrijeme moradosmo se odreći svoga zemljišnog posjeda, za koji su hrabre časne sestre, u srijedu 28. veljače 2001., doslovce svojim tijelima stale pred bagere.

Napokon je Božjom pomoću Družba sestara Presvetog Srca Isusova, uz odvjetničku zauzetost i pomoć gospođe Zvezdane Žnidaršić, zagrebačke odvjetnice, a prema Zakonu o denacionalizaciji iz 1998., sudskim putem dana 13. svibnja 2002. vratila zgrade Zavoda i samostana u Pomeriju, ali potpuno devastirane i urušene.

U travnju 2003. dobivena je građevinska dozvola i u svibnju iste godine, Družba je započela s obnovom i izgradnjom. Tako je konačno u svojoj ustanovi, koju je gradila Majka utemeljiteljica, otvorila *Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti*: školske 2006./2007. godine.

Družba sestara Presvetog Srca Isusova danas broji 100 sestara, koje nastoje slijediti karizmu svoje utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse, vode dječje vrtiće, rade u školama, crkvenim ustanovama, skrbe za starije i bolesne te vode Hospicij Marije Krucifikse Kozulić u Rijeci.

s. Dobroslava Mlakić

Otvorenje Doma 2006. god.

Otvorenje Prolaza Marije Krucifikse Kozulić u Rijeci

Ustrojstvo doma

Dom je samostalna srednjoškolska ustanova s pravom javnosti rada koji svoju djelatnost obavlja sukladno važećim zakonima i propisima ustanova u Republici Hrvatskoj te vlastitom pravu – Konstitucijama Družbe sestara Presvetog Srca Isusova i Statuta Doma.

Godišnji plan i program rada temeljni je dokument za cjelokupnu djelatnost Doma u svakodnevnom odgojno – obrazovnom radu, a osnovna zadaća sadržaja Plana i programa jest postići razvojne pomake u općeljudskom, intelektualnom i duhovnom procesu rasta, razvoja i sazrijevanja naših učenica.

Geslo Doma su riječi Marije Krucifikse Kozulić: „Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži“.

Dan Doma je blagdan sv. Anđela Čuvara kojeg svake godine svečano obilježavamo 2. listopada.

Važno je napomenuti kako Dom ima i svoju himnu „Krucifiksa blaga mati“, za koju je tekst napisala ravnateljica Doma, Mara s. Nikodema Stojak, a uglazbila učenica Doma Ester Filipas. Također, postoji i skraćena inačica himne, koju je, prema tekstu s. Nikodeme, skladao Marin Tuhtan.

KRUCIFIKSA BLAGA MATI

1. Još te prije mnogo ljeta,
Dom se rađa, dom se gradi,
Krucifiksa blaga mati, srcem ljubi, srcem prati ;
I u krilu doma grije, za nju nitko stranac nije.
2. Anđeli čuvari naši, štite ovdje i posvuda,
Nakon doma ne lutamo stranputicom kojekuda.
Krucifiksa sve to znade,
Anđeosko srce daje.
3. Dome dragi naše Rijeke, a i plavoga Kvarnera,
Grudi su ti otvorene, Srce, Krista našeg spasa,
Gol i gladan, sam i jadan u tebi se nađe – Ja sam.

Refren:

1. Dome mira, dome dragi,
U tebi se nebo krije ;
Srce Boga za sve kuca,
Potrebite nježno grije.
2. Dome neba, siromah te treba,
Dome spasa, zaklona i mira ;

Tko te nađe, pobijedi beznade,
Srce Krista u tebi se blista.

3. Anđeoska tvrdo dome ti si uvijek za sve bio,
Svoju ljubav nikad nikom, ni u čemu nisi krio.
Anđeo je svatko ovdje, jednostavan, velik posto,
I za svoga dobrog Boga uvijek vjeran, dobar osto.

Refren

4. Dome slavni, Majke Krucifikse,
Živiš dugo, povijest te ne briše ;
Niti bure svakojakih zala,
A ni danas sve moderne kiše.

5. Dome djece, mladeži nam drage,
Potrebitih na duši i tijelu,
U sestrama Presvetoga Srca,
Raspeta Isus na svome je djelu.

Refren

6. Krucifiksa sveta duša,
Patnju svoga Boga kuša.
Srcem Krista Rasketoga,
U dom prima potrebnoga.

7. Vjerom prima Boga – brata,
Otvora mu srcem vrata,
I u nadi njega prati
Da mu Božje srce vrati.

Refren

8. Krucifikso, Majko hvala,
Ti Riječanko, ženo neba,
Zagovor i primjer sveti,
svima nama danas treba.

9. Neka živi Krucifiksa,
U ljubavi razapeta ;
Nek ' je Crkva prepoznaje,
I proglasi da je sveta.

Glazbena melodija

10. S domom rastu i veliki ljudi,
Duha, uma, srca, vjere nade,
Jedan svjedok ne umire nikad,
Narod, Crkva sve to dobro znade. Amen.

DOMSKI ODBOR

Domom upravlja Domski odbor.

Domski odbor imenuje osnivač ustanove, Družba sestara Presvetog Srca Isusova.

Domski odbor ima sedam članova, od kojih četiri člana imenuje osnivač smostalno, jednog člana bira se iz redova odgojitelja Odgojiteljskog vijeća, a dva iz redova roditelja učenica.

Mandat članova Domskog odbora teče od dana konstituiranja Domskog odbora i traje četiri godine.

Domski odbor je od 2006. god. djelovao u tri saziva, a u sva tri saziva, pa i danas, predsjednica Domskog odbora je s. Dobroslava Luca Mlakić.

DOMSKI ODBOR U 1. SAZIVU KONSTITUIRAN JE 2. TRAVNJA 2007.

Predstavnice Osnivača činile su: s. Celestina Mara Beljo, s. Silvana Fužinato, s. Dobroslava Luca Mlakić i s. Lidija Turić.

Predstavnice Odgojiteljskog vijeća činile su: s. Daniela Orbanić do 19. 10. 2010. i Katarina Štambuk od 20.10.2010.

Predstavnice roditelja činile su: Dolores Filipas i Marijana Šimatović.

DOMSKI ODBOR U 2. SAZIVU KONSTITUIRAN JE 4. TRAVNJA 2011.

Predstavnice osnivača 30. ožujka 2011. činile su: s. Celestina Mara Beljo, s. Silvana Fužinato, s. Dobroslava Luca Mlakić i s. Lidija Turić, a predstavnice osnivača 8. veljače 2013. činile su: s. Celestina Mara Beljo, s. Dobroslava Luca Mlakić, s. Marijana Mohorić i s. Marija Vesna Žderić.

Predstavnica Odgojiteljskog vijeća bila je Katarina Štambuk, a predstavnice roditelja činile su: Đurđica Grdić, Ljuba Nevenka Žepačkić do 31.8.2013. i Štefica Šestan od 29. rujna 2013.

DOMSKI ODBOR U 3. SAZIVU KONSTITUIRAN JE 24. TRAVNJA 2015.

Predstavnice osnivača činile su: s. Tereza Gojani, s. Dobroslava Luca Mlakić, s. Marija Vesna Žderić, s. Celestina Mara Beljo koja je predstavničku dužnost obnašala do 26. rujna 2016. te s. Josipa Ljubica Andreata od 27. rujna 2016.

Predstavnica Odgojiteljskog vijeća bila je Katarina Štambuk, a predstavnici roditelja Đurđica Grdić i Dean Pavletić.

DJELATNICI DOMA OD 2006. GOD. DO RUJNA 2017. GOD.

U našem Domu bili su zaposleni ili još uvijek rade i to na sljedećim radnim mjestima :

Ravnateljica

- s. Nikodema Mara Stojak obavljala je dužnost ravnateljice od 8. rujna 2006. do 31. kolovoza 2012.
- s. Anita Anđa Crnković obavlja dužnost ravnateljice od 1. rujna 2012. pa sve do danas

Tajnica

- s. Dobroslava Luca Mlakić obavljala je poslove tajnice od 8. rujna 2006. do 31. prosinca. 2012.
- Anica Kosanović obavlja poslove tajnice od 8. siječnja 2013. pa do danas.

Odgojiteljica (dom je do povećanja kapaciteta imao zaposlenu jednu djelatnicu koja je obavljala poslove odgojiteljice, a od povećanja kapaciteta doma odnosno šk. god. 2013. /2014., na tom su radnom mjestu zaposlene dvije djelatnice).

- s. Daniela Orbanić od 6. rujna 2006. do 15. listopada 2010.
- Katarina Štambuk od 18. listopada 2010., a i danas radi na navedenom poslu
- Ana Kapular od 3. listopada 2013. do 7. siječnja 2014.
- Dolores Vitas od 8. siječnja 2014. , a i danas radi na navedenom poslu

Kuharice i pomoćne kuharice

- s. Celestina Mara Beljo od 8. rujna 2006. do 28. travnja 2016.
- s. Branimira Jela Kozić od 2. travnja 2007. do 7. listopada 2015.
- s. Josipa Ljubica Andreata od 16. rujna 2014. , a i danas radi na navedenom poslu
- s. Tomislava Mande Kulaš od 29. travnja 2016., a i danas radi na navedenom poslu

Domar

- Igor Doubek od 8. rujna 2006. do 21. lipnja 2013.
- Luka Matičević od 13. svibnja 2013., a i danas radi na navedenom poslu

Spremačica

- s. Slavka Ana Kulaš od 8. rujna 2006. do 12. prosinca 2013.
- Snježana Malnar od 2. rujna 2013., a i danas radi na navedenom poslu

VIJEĆE RODITELJA

Stupanjem na snagu Statuta Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti dana 9. listopada 2014. godine Dom je imao zadaću ustrojiti nova tijela: Vijeće roditelja i Vijeće učenica koja do stupanja na snagu ovog Statuta nisu bila ustrojena iz razloga što je postojala samo jedna odgojna skupina od 30 učenica.

Naime, proširenjem kapaciteta doma s 30 na 44 učenice, stekli su se uvjeti da se mogu ustrojiti dvije odgojne skupine, a samim time i sukladno Statutu, konstituirati Vijeće roditelja i Vijeće učenica.

Predstavnici roditelja 1. i 2. odgojne skupine ujedno su i članovi Vijeća roditelja, kao što su i predstavnice učenica 1. i 2. odgojne skupine ujedno i članice Vijeća učenica.

Članovi Vijeća biraju se svake školske godine.

Vijeće roditelja ima savjetodavnu funkciju te Ono daje prijedloge tijelima Doma o pitanjima važnima za učenice, njihov rad i život u Domu kao i o uvjetima rada u Domu, a vrlo slična toj zadaći jest i zadaća Vijeća učenica.

Predsjednik Vijeća roditelja je Dean Pavletić koji je ujedno i predsjednik 1. odgojne skupine, dok je za predsjednicu 2. odgojne skupine imenovana Đurđica Grdić.

VIJEĆE UČENICA

VIJEĆE UČENICA ZA ŠK.GOD. 2014. /2015.

Predsjednica Vijeća učenica i predsjednica 1. odgojne skupine bila je Amanda Lučić, a 2. odgojne skupine Katarina Puljić.

VIJEĆE UČENICA ZA ŠK.GOD. 2015. /2016.

Predsjednica Vijeća učenica i predsjednica 2. odgojne skupine bila je Katarina Bulić, a predsjednica 1. odgojne skupine Sara Selmanović.

VIJEĆE UČENICA ZA ŠK. GOD. 2016. /2017.

Predsjednica Vijeća učenica i predsjednica 1. odgojne skupine je Ana Bratović, dok je predsjednica 2. odgojne skupine Antonela Bogdanić.

Osvrt na odgojno - obrazovni rad u posljednjih deset godina djelovanja i postojanja Doma

“Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži.”

Marija Krucifiksa

U cjelokupnu organizaciju odgojno – obrazovnog rada u našem Domu uključene su odgojiteljice i ravnateljica, a svoj doprinos u radu daju i ostali djelatnici Doma, kao i vanjski suradnici. Svi se oni neprestano usavršavaju kako bi što bolje i kvalitetnije mogli izvršavati svoju zadaću.

Ono što se posebno treba istaknuti jest da je Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić otvoren za sve učenice koje nakon završene osnovne škole namjeravaju nastaviti svoje srednjoškolsko obrazovanje ili traže zaposlenje, a posebice za one najpotrebnije što je u skladu s karizmom naše utemeljice Majke Krucifikse.

Odgojno – obrazovni proces u Domu provodi se kroz četiri područja kroz koja se provlači duhovna nit i time pridonosi kvaliteti cjelovitog odgoja, a to su : čuvanje i unapređivanje zdravlja, socio – emocionalni razvoj, kognitivni razvoj i kreativnost.

Godišnji plan i program rada neprestano obogaćujemo i nadograđujemo različitim sadržajima koji su u svakom trenutku na razini odgojno – obrazovnih, duhovnih i individualno – specifičnih potreba odgojne skupine.

Iz godine u godinu, svečano obilježavamo sve važne državne i crkvene blagdane, a osobito one liturgijske koji su vezani uz Osnivača, Družbu Sestara Presvetog Srca Isusova.

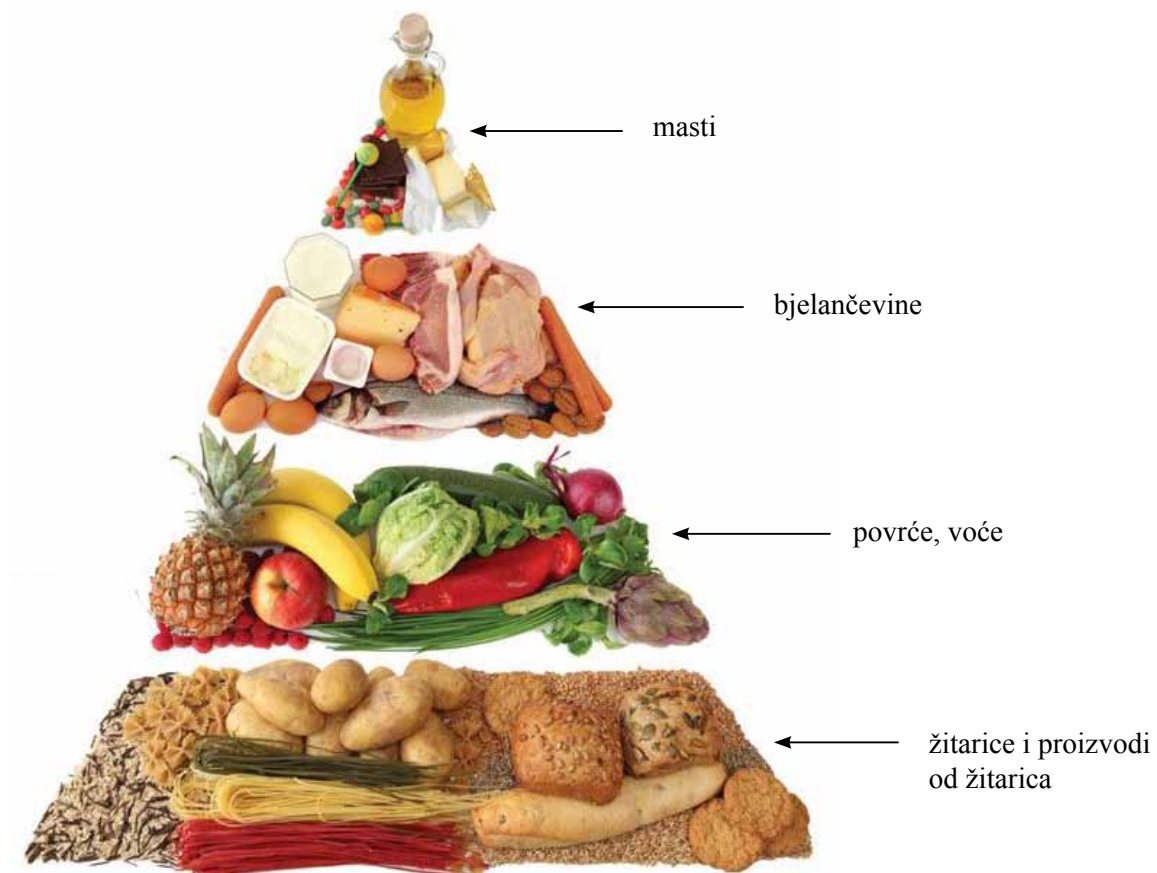
Treba istaknuti da većina učenica našeg Doma velikodušno sudjeluje u prigodnim programima, radionicama i zajedničkim druženjima, a što u potpunosti odgovara geslu naše Utemeljiteljice: ***Zajedništvom, solidarnošću i ljubavi za druge.***

Sva događanja i radionice tematski su usmjereni na najrazličitija spoznajna područja, uvijek imajući u vidu činjenicu da želje, interesi i dob samih učenica budu usklađeni s didaktičnošću sadržaja.

U ovom našem prvimjencu pokušali smo čitatelju slikom približiti život u našem toplom Domu provodeći ga kroz sve važne događaje i datume koje smo svečano proslavili i fotoaparatom zabilježili.

ČUVANJE I UNAPREĐIVANJE ZDRAVLJA

promicati zdravu prehranu kao preduvjet zdravlja, promicati higijenu, prevenirati rizična ponašanja, izgrađivati pozitivan stav prema ekologiji te poticati sportske aktivnosti

Naše učenice za vrijeme doručka - navika redovitih dolazaka na obroke

Naše učenice s časnim sestrama kuharicama, s. Josipom i s. Tomislavom

Vrijedne ruke naših kuharica s posebnom pažnjom i ljubavlju svakodnevno pripremaju svježju i zdravu hranu za učenice

Provođenje osobne higijene

Održavanje čistoće i higijene spavaonica i čajne kuhinje

Izgrađivanje pozitivnog stava prema ekologiji, učenice uređuju cvjetnjak

Magnolija u "oazi mira"

“U zdravom tijelu, zdrav duh” - poticanje rekreacije i vježbanja kao jednog od oblika brige za zdravlje

“Oaza mira” - slobodno vrijeme učenica, druženje u parku

“Hranjenje Božjom riječju”

Projekt prevencije ovisnosti u organizaciji MUP -a

Obilježavanje Dana ružičastih majica - naše učenice Julija S. i Karla M. u pratnji odgojiteljice Katarine prisustvovala su edukativnom predavanju na temu prevencije vršnjačkog nasilja održanome u Gradskoj vijećnici

SOCIO – EMOCIONALNI RAZVOJ

poticati kvalitetne međuljudske odnose, uključiti se u programe volonterskog i humanitarnog rada, aktivno se uključivati u domske aktivnosti i programe, poticati samopouzdanje te promicati osobnu odgovornost i samostalnost

Susret s roditeljima na početku školske godine

Krucifiksino u Domu

Svake godine, 29. rujna, svečano obilježavamo Dan blaženog preminuća Majke Krucifikse, poznatije pod nazivom "Krucifiksino"

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Vrijedne ruke naših učenica, članica karitativno – kreativne skupine, u izradi slatkih kiflica namijenjenih korisnicima Prihvatilišta za beskućnike “Ruže sv. Franje”

Blagdan Anđela čuvara

Svake godine, 2. listopada, na Dan Anđela čuvara obilježavamo Dan Doma

UČENICE O ANĐELIMA

Anđele čuvaru, daj da mi najbolji prijatelj bude poput tebe.

I najcrnija tama ima svoju svjetlost.
To je naša nada, koja nikad ne odustaje.

Anđeli nas svojim krilima zakriljuju i pružaju nam svoju vječnu ljubav i toplinu.

Anđeli, prosvjetlite ovaj svijet!
Nek naša srca čuju pjesmu anđela!
Kada izgubim nadu dode on,
moj Anđeo čuvar i rasvijetli mi pravi put.
Taj put nije lako proći sam, zato mi šalje
Pomoćnika (najboljeg prijatelja).

Donna K., 1. r. Medicinske škole

Svi smo mi
anđeli, samo je
Anđela – Anđela.

Nola R.

Neka te kraj mene...
Okusi beskrajnu tišinu
Nek te sad dobrotu
I ljubav zavole,
Smijeh neka u
Tvoje srce se ušulja,
Tuge neka se prebole!
Raširite svoja krila
I zagrlite nas.
To nam je dovoljno.
Anđeli - prijatelji moji,
Dijelovi moje duše u njima se čuvaju,
Ljubav i nadu
Otkrivaju svijetu mojem.
Anđeli nam ulijevaju
Osjećaj sigurnosti i mira
I znamo da nam se ništa ne može dogoditi
Dok god slušamo što nam oni imaju reći...
Svijet bez ljubavi je kao svijeća bez plamena...
U svakom danu nas čuvaju
I na našem ramenu počivaju

Anđeli nas vode umjesto onih koje volimo.

Anđeo je osmijeh na licu naših voljenih osoba.

Uzdigla zvijezda na nebu

Što obasjava moj svemir

Kada teško je

Uzima moju ruku i vodi me

Podiže me bliže sebi

Visoko, gdje lakše je sve

I gdje pogled na svijet drugačiji je...

Alberta R., 3. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Proslava blagdana sv. Nikole u Domu

Dobrotvorna večer „Radost darivanja“

Ova plemenita i hvalevrijedna akcija djelatnika i učenica našeg Doma osmišljena je kao pomoć beskućnicima i potrebitima

Božićna humanitarna akcija u Domu

Voditeljice ove likovno – kreativne radionice, Slađana Tuftan, djelatnica Caritasu i Dolores Čelić Urem, volonterka u Caritasu, pokazale su učenicama način ukrašavanja predmeta dekupaž tehnikom. Učenice su izradivale božićne čestitke, oslikavale lončanice za cvijeće, kutijice za nakit, staklenke, a svi predmeti s radionice bili su izloženi na Caritasovom božićnom štandu na Korzu u svrhu humanitarne akcije

Proslava Božića u Domu

Misijski tjedan u Domu

U povodu misijskog tjedna, u naš Dom stigli su bogoslovi Josip Pende i Antun Budinić koji su s učenicama podijelili svoje iskustvo posjeta Zambiji, točnije biskupiji Livingston te ih na taj način nadahnuli i potaknuli na činjenje dobrih djela

Duhovni susreti / duhovna obnova u Domu

Duhovne susrete u prostorijama našeg Doma vodio je velečasni Siniša Vujčić, a tematski su obrađivali područja od posebne važnosti za duhovni rast i razvoj mladih

Proslava blagdana sv. Valentina u Domu

Proslava blagdana Uskrsa u Domu

Naše učenice sudjeluju u prodaji časopisa za beskućnike
“Ulične svjetiljke”

Udruga “Katolički skauti” posjetila Dom

Proslava mature u Domu

Proslava mature svake je godine raznovrsnija i bogatija sadržajem, a prethodi joj liturgijsko slavlje s misnom intencijom zahvale Bogu za sve učenice, njihove obitelji, profesore, djelatnike Doma, časne sestre i sve dobročinitelje nakon čega slijedi prigodni glazbeno – scenski program, podjela nagrada maturanticama u vidu Knjige života – Biblije te domjenak svih okupljenih uzvanika

KOGNITIVNI RAZVOJ

utvrditi mogućnosti i potrebe u području učenja, prepoznati najučinkovitije načine učenja za sebe, planirati i vrednovati vlastiti školski uspjeh

Učenički kružok

MOLITVA GOSPI ZA POMOĆ KOD UČENJA

O, DRAGA GOSPO, PRIJESTOLJE [REDAKCIJA]
PO TVOME ZAGOVORU
MNOGI SU LJUDI SREDNJIH [REDAKCIJA]
POSTIGLI DIVNE USPJEHE U ZNANOSTI.

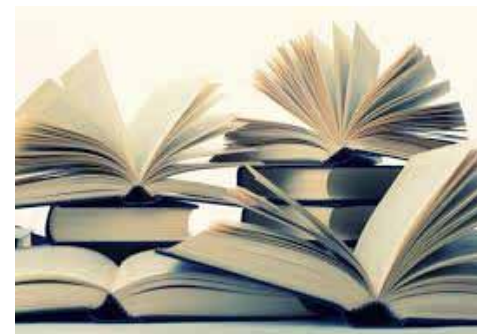
JA SAM TE IZABRAO ZA ČUVARICU
I ZAŠTITNICU SVOGA [REDAKCIJA]
I MOLIM TE PONIZNO
DA MI ISPROSIŠ [REDAKCIJA]
KOD DUHA SVETOGA

DA MOGNEM SHVATITI [REDAKCIJA]
I ZADRŽATI U PAMĆENJU,
IZRAZITI [REDAKCIJA]
I PRIMJEROM SVOGA ŽIVOTA
SVE ŠTO MOŽE POSLUŽITI NA ČAST
TEBI I TVOM SINU.
AMEN.

(Molitvu napisao sv. Toma Akvinski)

Ponudnim riječima dopuni molitvu. Sastavljenu molitvu stavi na vidljivo mjesto kako bi njome svakodnevno započinjao učenje.

UČENJA MUDROSTI RIJEČIMA SPOSOBNOSTI RAZUMOM MILOST

Domska knjižnica

KREATIVNOST

poticati razvoj kreativnog izražavanja, ponuditi kulturne i sportske sadržaje izvan doma, poticati osobni doprinos u oblikovanju života u domu te predlagati nove aktivnosti

Likovne radionice u Domu

Predstava u riječkom klubu „inRi“

Nekolicina učenica u pratnji odgojiteljica uputila se u riječki klub “inRi” gdje je održana zanimljiva i poučna predstava o liku i djelu Marije Krucifikse Kozulić ili, kako su je od milja nazivali njezini suvremenici, “Riječke Majke”

Posjet Dječjem domu za nezbrinutu djecu „Ivana Brlić Mažuranić“ u Rijeci

Posjet Bogoslovnom sjemeništu “Ivan Pavao II.” povodom svečeva spomendana

Sedam učenica našeg Doma u pratnji odgojiteljice Katarine Štambuk nazočilo je svečanom euharistijskom slavlju u sjemenišnoj kapeli Kraljice apostola, a po završetku proslave posjetile su sobu u kojoj je boravio Papa početkom lipnja 2003. god. za svoga prvog posjeta Rijeci i trećeg posjeta Hrvatskoj

Projekcija filma „Val“

Učenice su u pratnji odgojiteljica sudjelovale na projekciji njemačkog igranog filma „Val“ u Art – kinu Croatia. Film je inspiriran događajem u srednjoj školi u Kaliforniji kada je prof. povijesti proveo petodnevni eksperiment kojim je htio svojim učenicima objasniti osnove totalitarnog mišljenja i ponašanja

Susret likovnih radionica LI - RA u prostorima U. d. “Sušak”

Na programu su bile dvije radionice : Pebble art – slike od kamenčića i Veliko srce – izrada didaktičkih igračaka. Susret je bio humanitarnog karaktera budući da su svi uradci donirani Hospiciju Marije Krucifikse Kozulić

Kreativna radionica “Sidro u Kvarneru” u U.d. “Kvarner”

DOMSKA NATJECANJA – PODRUČJE KULTURA I SPORT

Učenice Škole za primijenjenu umjetnost iz Rijeke, Danica Baf, Katarina Kuljanski, Martina Brkić i Anamaria Vrbeta darovale su Postulaturi Marije Krucifikse Kozulić portrete službenice Božje koje su same izradile te su na taj način htjele izraziti zahvalnost sestrama i postulatorici s. Dobrosravi Mlakić za sve što su učinile za njih, ali i za sve djevojke u Domu.

34. Međužupanijska Domijada u Puli, 2009.

2.mjesto glazbeni izraz

Sudjelovalo 7 učenica

35. Međužupanijska Domijada u Moravicama, 2010.

2.mjesto glazbeni izraz

3.mjesto recitacija

Sudjelovalo 7 učenica

36. Međuzupanijska Domijada u Pazinu, 2011.

Sudjelovalo 8 učenica

Valnea Diacci: Likovni impuls

37. Regionalna Domijada u Rijeci, 2012.

Domaćin Domijade bio je Učenički dom „Podmurvice“
Sudjelovalo 9 učenica

1. mjesto prema ocjeni učeničkog žirija osvojila je dramska skupina „Tragači istine“, a izvela je igrokaz pod nazivom „Slobodna sloboda i profinjena odgovornost“. Učenice članice skupine : Alisa Šepić, Lorena Ugarković i Ivana Zgrablić

38. Regionalna Domijada u Rijeci , 2013.

Domaćin Domijade bio je Učenički dom „Sušak“
Sudjelovalo 14 učenica

1. mjesto odlukom učeničkog žirija osvojila je učenica Katarina J. Kuljanski za crtež pod nazivom „Snovi“.

1. mjesto odlukom Stručnog i 2. mjesto odlukom učeničkog žirija u kategoriji glazbenog izričaja osvojila je glazbena skupina „Raštamani orkestar“ u sljedećem sastavu: Dora Karamtić, Matea Beotić, Mia Marenčić i Karla Šain, a za skladbu „Impro“

2. mjesto odlukom učeničkog i Stručnog žirija osvojile su učenice Lara Juričić i Martina Brkić za skulpturu „Riba Dora“.

3. mjesto odlukom učeničkog žirija osvojila je scenska skupina „Djevojke sa sela“ u sastavu: Lorena Ugarković, Maja Turina, Lara Juričić, Martina Brkić i Ivana Zgrablić za igrokaz „Večernja škola“.

39. Regionalna Domijada u Opatiji, 2014.

Domijada se održavala pod pokroviteljstvom Učeničkog doma „Lovran“ u opatijskom Grand Hotelu Adriatic.

Sudjelovalo 20 učenica.

1. mjesto odlukom učeničkog žirija u kategoriji slike za rad pod nazivom „Madamme Madeleine“ osvojila je učenica Martina Brkić, kao i 1. mjesto također odlukom učeničkog žirija u kategoriji crteža za rad naziva „Nostalgija“.

1. mjesto odlukom Stručnog žirija u kategoriji fotografije osvojila je Anamaria Vrbeta za svoj uradak „Slide and grind“ – ciklus od sedam fotografija, a 1. mjesto osvajaju i naše tradicionalno odlične šahistice.

1. mjesto odlukom učeničkog žirija u kategoriji scenskog izraza osvaja skupina „The shadows“ u sastavu: Martina Brkić, Monika Malović, Katarina J. Kuljanski, Marija Mačić, Katarina Puljić i Danica Matijević za izvedbu Andersenove Djevojčice sa šibicama.

3. mjesto odlukom Stručnog žirija osvojila je glazbena skupina „Sedam manje jedan“ u sastavu: Karla Šain, Dora Karamtić, Donata Vukadinović, Višnja Kovačić, Anastazia Šantov Učkar i Daniela Zgrablić za izvedbu skladbe „Rolling in the party“.

„Na Domijadi sam se osjećala nekako posebno, ponosno, najviše zbog činjenice što smo svi dali sve od sebe da budemo dobri i potrudili se da atmosfera bude odlična. Jedva čekam iduću Domijadu, tko zna, možda dogodine i pobijedimo.“

Anastazia Šantov Učkar, 1. razred Glazbene škole

39. Državna Domijada u Baškom Polju, 2014.

Sudjelovale 3 učenice

1. mjesto osvajaju šahistice Antonela Bogdanić i Mikela Oklen

Ljepota šahovskog poteza nije u njegovom izgledu, već u misli koja stoji iza njega.

Aaron Nimcovič

3. mjesto odlukom Stručnog žirija osvaja učenica Anamaria Vrbeta u kategoriji fotografije.

40. Regionalna Domijada u Rijeci, 2015.

Domaćin Domijade bio je Učenički dom „Kvarner“.

Sudjelovale 22 učenice.

1. mjesto odlukom učeničkog žirija pripalo je Martini Brkić u kategoriji slike za rad „Eowyn“, kao i 1. mjesto prema odluci spomenutog žirija u kategoriji fotografije za rad pod nazivom „The sky is warming up“.

1. mjesto osvajaju i šahistice te odlukom Stručnog žirija učenica Katarina J. Kuljanski za svoj rad pod nazivom „Plet“ u kategoriji skulpture.

Katarina Janica Kuljanski: Plet

3. mjesto odlukom Stručnog žirija u kategoriji recitacije osvaja učenica Katarina Puljić za recitaciju pjesme „Govori Petrus: o posvetama“ autora pjesnika i esejista Mile Stojića.

*„U pravu je bio Mallarme kad je upozoravao:
Nikad ne posvećuj stihove poznanicima, političarima
prijateljima, ženama
Doživjet ćeš ravnodušnost
a možda i porugu“*

(stih iz pjesme Govori Petrus: O posvetama)

40. Državna Domijada u Baškom Polju, 2015.

Sudjelovalo 11 učenica

2. mjesto osvojile su šahistice, a 3. mjesto pripalo je kategoriji skulpture

41. Regionalna Domijada u Karlovcu, 2016.

Sudjelovalo 19 učenica

1. mjesto prema ocjeni učeničkog žirija u kategoriji skulpture osvojile su učenice Antonela Bogdanić, Mikela Oklen te Alberta i Mia Radošević za svoj rad pod nazivom „Grad koji teče“, glazbena skupina „Misterij“ koju čine: Donata Vukadinović, Karla Šain, Romina Peti, Sara Selmanović, Nicole Dmitrović, Karla Matušan, Ada Okić i Anastazia Šantov Učkar za skladbu naziva „O tebi“ te šahistice.

2. mjesto prema ocjeni učeničkog žirija u kategoriji fotografije osvojila je Višnja Kovačić za svoj rad „Epiteti tijela“. Isto mjesto prema odluci Stručnog žirija u kategoriji glazbenog izričaja pripalo je glazbenoj skupini „Donne“ za skladbu pod nazivom „Svijet iza plave maskare“ koja je autorsko djelo učenice Višnje Kovačić.

3. mjesto prema ocjeni učeničkog žirija pripalo je već spomenutoj Katarini J. Kuljanski za rad „Stablo i sjena“, a u kategoriji skulpture.

41. Državna Domijada u Rovinju, 2016.

Sudjelovale 2 učenice

2. mjesto osvojile su šahistice

42. Regionalna Domijada u Puli, 2017.

Domaćin Domijade bio je Učenički dom „Pula“.

Sudjelovala 21 učenica

1. mjesto ponovno je pripalo šahisticama, glazbenoj skupini „Just one word“ za izvedbu skladbe „Love in the dark“ te učenicama Anđeli A. Baf i Gloriji Radojković za njihov uradak „Glow in the dark“.

3. mjesto u kategoriji recitacije osvojila je učenica Ines Kurelac koja je izražajno interpretirala pjesmu „Prizor koji bi trebao zvučati utješno“ pjesnikinje Jozefine Dautbegović.

Anđela Antonija Baf i Glorija Radojković: Glow in the dark

42. Državna Domijada u Rovinju, 2017.

Sudjelovale 2 učenice

2. mjesto osvojile su šahistice Antonela Bogdanić i Mikela Oklen.

PROLJETNI I ZIMSKI ŠAHOVSKI TURNIR – PRIJELAZNI PEHAR

PROLJETNI ŠAHOVSKI TURNIR

2014. Rijeka

2015. Lovran

2016. Korenica

U našem Domu kao domaćinu, po prvi puta održan je Proljetni šahovski turnir. Naše učenice osvojile su 7. mjesto (ekipa br. 2 Neli S. i Laura N.), odnosno 4. mjesto (ekipa br. 1 Ada O. i Sara S.) što je izvrstan rezultat s obzirom da je riječ o igračicama koje se natječu 2. put (Ada i Sara) odnosno debitanticama (Neli i Laura)

Proljetni šahovski turnir 2015. god. održan je u U. d. "Lovran" gdje smo obranili naslov prošlogodišnjeg pobjednika turnira. Antonela Bogdanić proglašena je pobjednicom na 1. ploči, a Mikela Oklen na 2. ploči

Proljetni šahovski turnir 2016. godine održao se u U. d. "Plitvička jezera". Naše vrijedne učenice osvojile su 1. mjesto, a najboljom igračicom turnira proglašena je učenica Antonela Bogdanić

ZIMSKI ŠAHOVSKI TURNIR

2013. U.d. "Podmurvice"

2014. U. d. "Podmurvice"

2015. U. d. "Podmurvice"

Na zimskom šahovskom turniru održanome u U. d. „Podmurvice“ treći put zaredom osvojili smo 1. mjesto u ženskoj konkurenciji te je na taj način, inače prijelazni pehar, ostao u trajnom vlasništvu našeg Doma

Naš Dom nekada i sada

Upisavši srednju školu u gradu Rijeci koji je od moga rodnog grada udaljen dva sata vožnje automobilom, počela sam se pitati: „Gdje ću živjeti?“ Jedini učenički dom o kojem smo moja obitelj i ja razmišljali bio je upravo ovaj na adresi Pomerio 17, Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić. Upisavši i proborativši u njemu tri tjedna, u razgovoru s mamicom (ime za baku, koji potječe iz mjesta Dobrinj na otoku Krku) Mericom, koja je i sama nekoć bila u ovome Domu, shvatile smo da se mnogo toga promijenilo...

Smještaj i organizacija u Domu

Merica: Ja sam se davne 1966. godine s otoka Krka preselila u Rijeku, upisavši pritom 1. razred Srednje primaljske škole: bila sam dio treće generacije te škole. Stanovali smo u bivšoj Ulici žrtava fašizma, ali se ne mogu sjetiti broja, nekakomi je u sjećanju broj 17, ali ne mogu točno reći. Ulica se pružala sve do Mrtvoga kanala. Kad bi se ulazilo s ceste, odmah gore, nadesno, bila je kapela koju su imale časne sestre. Ispod te kapele sve je bilo zatvoreno i pripadalo je časnim sestrama, dok su iznad kapele bila dva kata koja su pripadala spomenutoj srednjoj školi. Na prvom katu nalazile su se učionice i zbornica, a drugi kat je bila jedna velika soba sa sanitarnim čvorom; kreveti su bili na kat, a ondje nas je prve godine spavalo trideset. Iznad drugoga kata je bio tavan koji su također koristile č. sestre. Mi smo se s njima cijelo vrijeme susretale, a nekad smo se znale i družiti u „vešeraju“. Budući da smo sve imale prebivalište izvan Rijeke, odlazile smo kući jednom mjesečno, a odjeću smo prale u njihovu „vešeraju“, u jednoj maloj zgradi uz vrt. Ondje su bili kotlovi (tada nije bilo mašina i tih stvari!), u kojima smo kuhali, prali odjeću i sušili je odmah pored. Hranu nismo dobivali u Domu nego smo imali tri obroka na dan u starom Riječkom rodilištu, odmah preko puta Doma. Tako je bilo moje prve godine. Drugu godinu

su to promijenili jer su učenice zadnjeg, četvrtoga razreda, bez obzira na to stanovale u Rijeci ili izvan nje, morale biti u Domu tijekom cijele školske godine, a učenice drugoga i trećega razreda bile su smještene u Učeničkom domu „Podmurvice“. Jedino čega se sjećam baš u vezi s Domom je činjenica da smo svake nedjelje prijedodne morale pospremati i čistiti budući da smo samo jedanput mjesečno odlazili kući i nije nam bio dopušten izlazak da ne bismo slučajno otišle na sv. misu. Dok smo bile kod časnih u Domu, osobno nisam nikad ušla u kapelu Presvetog Srca Isusova jer nisam smjela (nitko nije!). Poslijepodne smo imale izlaz pa smo najčešće išle na Krnjevo u crkvu sv. Nikole jer smo otkrile da se ondje služi poslijepodnevna sv. misa. Tu, u gradu, nismo se ni usudile ući u crkvu da nas ne bi ispisali iz škole. U prvom razredu smo se još i susretale i družile s časnama, kako sam i rekla, no kad smo se vratile u četvrti razred više nismo smjele kod njih čak ni odjeću prati, ma ništa.

Neli: Naravno da je sada sve drukčije. Sadašnji Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić nalazi se u ulici Pomerio na broju 17: još uvijek je, kada se uđe, na desnoj strani mala kapela u koju mi smijemo ulaziti, što često i činimo. Ispod kapele su dvije blagovaonice, kuhinja i jedna velika dvorana. U jednoj blagovaonici jedu časne, a u drugoj mi dobivamo naša tri obroka dnevno. U kuhinji rade dvije časne, a po potrebi i tri koje se brinu za nas. U velikoj dvorani svakoga dana sviramo klavir i vježbamo za školu, a nerijetko se ondje održavaju i sastanci odgojnih skupina, razni nastupi i obilježavanja blagdana ili dana koji su važni za život Doma općenito. U prizemlju se nalazi spomen-soba Marije Krucifikse Kozulić i izložba o njezinu životu. Također, ondje je još uvijek i čuveni „vešeraj“ koji koriste č. sestre, a u koji se i mi nerijetko „ubacimo“ radi peglanja vlastite odjeće; ondje je i skladište za hranu, kotlovnica i prostor u kojem radi domar. Iznad kapelice, dakle na prvome i drugome katu Doma nalaze se sobe, jedna polovica kata pripada sestrama, a druga učenicama. Naše sobe su dvokrevetne i jednokrevetne, a na svake dvije sobe dolazi kupaonica kojom su te sobe povezane. Svaki kat ima dnevni boravak i mini kuhinju u kojoj si pripremamo čaj, kavu, a ponekad i juhicu, ako se osjećamo umorno ili bolesno, te spremište za obuću i kofere. Tavan je preuređen prije nekoliko godina i sada se tamo nalaze jedna učionica, soba s kompjuterima, meditativna soba te još jedna jednokrevetna soba s kupaonicom. Ona „mala“ zgrada pokraj vrta sada je postala „donji dom“. U njemu su još tri četverokrevetne i jedna peterokrevetna soba, radionica za domara, teretana, knjižnica te dnevni boravak s kuhinjom kao i spremište za obuću i kofere. Mi odlazimo svaki vikend kući, osim ako nemamo dogovorene koncerte, nadoknade ili nastavu subotom.

Učenice

Merica: U vrijeme moje naš dom je zapravo bio Dom primaljske škole. Mi smo od prvoga dana drugoga polugodišta prvoga razreda imale praksu ujutro od 7 do 11, a školu poslijepodne od 13 do 19 sati. Ta praksa odvijala se najviše u Riječkom rodilištu, odmah preko puta Doma. Tamo smo imale praksu iz područja ginekologije, zatim rađaone, operacijske sale, preamturnog odjela (djeca nedonoščad) i laboratorije. Još smo imale praksu i na pedijatriji na Kantridi te na internoj medicini i općoj kirurgiji u Riječkoj bolnici. Na izvanbolničku praksu išle smo prema rasporedu, npr.

ja sam imala praksu u domovima zdravlja na Belvederu i na Krnjevu. To je trajalo kratko, samo tjedan dana, tek toliko da se upoznamo s patronažom, da vidimo kako izgleda. U rodilištu smo i mi učenice dežurale po dvije tijekom noćne smjene. Svaki put kad je bilo nešto izvanredno, komplicirani porod, nešto u operacijskoj sali ili kada je bila nepravilna trudnoća, nas četiri, prema rasporedu, bile smo u pripravnosti i kada bi nas pozvali, ustajale smo i odlazile u rodilište. Zato su učenice četvrtoga razreda i bile smještene u Domu. U trećemu razredu imale smo i praksu preko ljeta u trajanju od tri tjedna, pa smo i tada tamo stanovale. Tada nam je praksa trajala 8 sati, a kada bi sestre otišle na godišnji odmor, imale smo i noćne smjene na ginekologiji, od 22 navečer do 4 ujutro. Da bismo mogle završiti školu, trebale smo obaviti deset samostalnih poroda. Kad smo je završile, bile smo potpuno osposobljene za rad u bolnici.

Neli: Kako bi se moglo i pretpostaviti, naše školovanje ne odvija se u prostorima Doma. Ima nas iz raznih krajeva Lijepe Naše i pohađamo različite škole: glazbenu, gimnaziju, medicinsku, elektrotehničku, ekonomsku, obrtničku... Pod budnim okom dviju odgojiteljica radimo, učimo, ali se i zabavljamo i razgovaramo. Svaki mjesec imamo proslave rođendana i velikih postignuća (na natjecanjima, turnirima...). Svakoga popodneva imamo dežurstva sat vremena, prema rasporedu. Ja pohađam gimnaziju i glazbenu školu paralelno pa ne provodim mnogo vremena u Domu. No mogu reći da se u Domu osjećam jako ugodno. Sve učenice se međusobno poznaju, razgovaraju i družu.

Merica: Vaš Dom je nešto sasvim drukčije. Kada smo imale 40. godišnjicu mature, dogovorile smo se s časnim sestrama da ćemo imati proslavu u vašoj dvorani. Kasnije su nas provele našim nekadašnjim spavaonicama i učionicama. To je neusporedivo, kao da se nalaziš u nekoj drugoj zgradi!

Povijest je nešto što se ne može izmijeniti. Moja mamica i ja smo bile u istoj zgradi u dva različita vremena, u dva različita svijeta. Nadam se da će neka buduća učenica pročitati jednom ovaj tekst, razmišljajući pritom kako je bilo u moje vrijeme, a kako je njoj sada. Jer, sve se može mijenjati nabolje, a onaj koji želi razmišljati o tome, neka sjedne u naš prelijepi vrt i opusti se...

RAZGOVOR S VJEROUČITELJEM MIROSLAVOM RADIĆEM

Dugogodišnji vjeroučitelj mnogih naših učenica Miroslav Radić omiljeni je profesor, pun duha i znanja i s velikom je radošću pristao na ovaj intervju.

Za početak, možete li nam reći nešto o sebi? Koji su stupovi Vaše duhovnosti?

Rođen sam 1962. godine u Bugojnu, a odrastao u Gornjem Vakufu-Uskoplju (BiH) gdje sam završio osnovnu školu i gimnaziju. Od 1981. godine živim u Rijeci. Magistar sam teologije, diplomirao pedagogiju i apsolvirao organizaciju kulturnih djelatnosti. Objavio sam tri knjige pjesama i knjigu meditacija. Bavim se novinarstvom i umjetničkom fotografijom. Radim kao vjeroučitelj u Prvoj riječkoj hrvatskoj gimnaziji i Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova. Oženjen sam i otac troje djece. Izdvojio bih deset stupova svoje duhovnosti:

- vjera i pobožnosti iz obitelji i franjevačke župe u kojoj sam odrastao
- studentske mise i tribine kod dominikanaca u Rijeci
- Taize susreti i ekumenske molitve i aktivnosti
- studij teologije i stručna usavršavanja
- posao vjeroučitelja i vođenje Molitveno-karitativne zajednice “Agape”
- hodočašća i duhovne obnove
- pomaganje siromašnima preko Udruge sv. Vinka Paulskog
- redoviti boravak u cistercitskom samostanu Stična u Sloveniji
- osobna i obiteljska molitva
- nedjeljna misa i dnevno čitanje duhovne literature

Svaki je navedeni duhovni stup jedno blaženstvo, a živjeti blaženstva znači živjeti milosno vrijeme. To je ono vrijeme koje smo dubinski proživjeli, Bogu i bližnjemu posvetili i darovali, a time i za susret u vječnosti sačuvali. Kada i kakav će to biti susret, kako pjesma kaže: *kad se budemo gledali ja i ti sjeti se da sam samo čovjek, a Bog da si ti?!*

Vi ste od početka u Ekumenskom odboru, sada već 21 godinu. Zašto ste se odlučili na ekumenizam i kako je sve to počelo u Rijeci?

Ekumenizam je pokret za jedinstvo kršćana, to je sve ono što se čini da povijesno razjedinjeni kršćani (katolici, pravoslavni i protestanti) budu što bliže jedni drugima. To je Isusova želja koju nalazimo u Ivanovu evanđelju (Iv 17, 21). Moj doticaj s ekumenizmom počeo je davno, 1982. godine u Taizeu kada sam prvi put otišao u to malo selo u Francuskoj u kojem je osnovana ekumenska zajednica na čelu s bratom Rogerom. Vodio nas je p. Mijo Horvat, legendarni dominikanac iz Rijeke, sada pokojni. Vidio sam da je to ono što želim živjeti, da želim drugima svjedočiti da je ekumenizam moguć i to najprije ovaj življeni, svakodnevn. To je moja preokupacija sve ove godine i nisam tu stao. Nastojim ekumenizam produbiti i teoretski i saznati o tome, nastojim moliti, nastojim posjećivati druge zajednice i kod nas i u drugim zemljama. U mom radu u školi s učenicima, s „Agape“, molitveno-karitativnom zajednicom koju sam osnovao prije 18 godina, negujemo i živimo ekumenizam posjećujući druge kršćanske crkve, pravoslavne, baptiste, evangelike, a u samoj Gimnaziji već 13 godina organiziramo multimedijalne ekumenske molitve. Sudjelujem u radu Ekumenskoga odbora u Rijeci, pišem tekstove na web stranici *zajednistvo.com*, a posjećujem i druge ekumenske centre ili zajednice, kao što je Chevetogne u Belgiji. Inspiriran sam i dalje duhom i životom osnivača ekumenske zajednice Taize, bratom Rogerom (Rože). On je protestant i ja predlažem da Katolička crkva napravi presedan i da ga proglasi svetim. Za mene je on svet čovjek, umro je mučeničkom smrću, ubijen tijekom molitve 2005. godine. Sjećam se svojih susreta s njime –mjesecima sam živio samo od tih kratkih razgovora s njim. Pa i dok ovo govorim osjećam tu svetost – doista, on je svet.

Kao hodočasnik prošli ste mnoga sveta mjesta diljem Europe i dalje.

Moje prvo hodočašće bilo je u Nin kada sam imao 17 godina. Od tada često hodočastim i to traje već 38 godina. Najviše sam hodočastio u ekumensku zajednicu Taize, zatim u marijanska svetišta: Lurd, Fatimu, Mariju Bistricu, Czestochowu u Poljskoj, Međugorje i druga velika i manja svetišta. Posebno bih izdvojio hodočašće u Svetu zemlju jer je ono kruna svega, pogotovo za kršćanina, za katolika. Kad u crkvi sada čujem npr. čitanje da je Isus došao u Kafarnaum, dolazi mi slika toga grada, ruševina sinagoga u kojima je Isus propovijedao, Petrove kuće i tolikih mjesta na kojima je Isus bio. To je sasvim drugi pogled.

Hodočasnik časti i hoda, časti Boga i čovjeka, i hoda do susreta. Hodočasnička mjesta su samo poticaj u duhovnom traženju, s hodočašća se vraćamo svojim domovima i duhovnu snagu koju smo dobili koristimo u svom životu na korist sebi i svojim bližnjima, na poslu, u zajednici.

Vjeroučitelj ste, bavite se fotografijom, pisanjem, suprug ste i otac troje djece i još uz sve to mnogo putujete.

Kako sve to uspijevate uskladiti?

Uvijek se trudim utvrditi prioritete i vidjeti što je najvažnije, što manje važno, a što nevažno u životu, pa tako nastojim rasporediti svoje vrijeme i aktivnosti. Moje temeljno opredjeljenje u životu je biti, a ne imati. Biti dobar vjernik, suprug, otac, vjeroučitelj, prijatelj, sugovornik, suputnik, hodočasnik, susjed... Nastojim meni darovano vrijeme-kronos što više pretvoriti u milosno vrijeme-kairos. Milosno vrijeme je i onda: kada činimo dobro bez prisile, kada ljubimo neljubivo, kada praštamo neoprostivo i kada imamo samo ono što smo dali. Samo to sveto vrijeme nosimo Isusu u vječnost, a sve ostalo ostavljamo ovdje. Zato se jedna moja knjiga pjesama zove *Sreća praznih ruku*.

Kako bih imao što više vremena za molitvu, umjetnost, kulturu i duhovno u najširem smislu nemam televiziju uopće u kući, nemam ni mobitel ni facebook koji su danas ljudima veliki kradljivci vremena, a ja za njih nemam ni potrebe ni vremena. Radije čitam, odlazim u kazalište, kino, na tribine, promocije, koncerte, izložbe, šetnje uz more, razgovaram u obitelji, posjećujem prijatelje i potrebite... Dakle, živim punim plućima realnu, a ne virtualnu stvarnost i ne želim biti pasivni promatrač zbivanja oko sebe nego aktivno raditi na svom duhovnom i životnom rastu i tamo gdje mogu u skladu sa svojim talentima i mogućnostima doprinisati boljitku društva.

Upravo smo u Godini prenošenja vjere, aktivni ste u Crkvi, no znamo da vjera kreće ponajprije od obitelji. Bili ste voditelj radionica u Obiteljskoj školi Riječke metropolije. Kakvo je vaše sveukupno iskustvo s vjerom u obitelji?

Ovo je dobro i za vjernika uvijek aktualno pitanje. Vjera je Božji dar ili sjeme koje je posijano uglavnom na krštenju. Međutim, to sjeme za svoj rast treba sunce, kišu, pažnju, odnosno plodnu zemlju. Obitelj je ta plodna zemlja i pošto sam ja temelje vjere primio u obitelji to nastojim prenijeti u svoju obitelj. Temelj duhovnog života u mojoj obitelji je molitva koja je raznovrsna. Nekad je to cijela krunica, jedna desetica ili krunica Božanskog milosrđa koja je kraća, tu je pjevanje duhovnih pjesama, molitva prije jela, čitanje Biblije i drugih duhovnih knjiga ili meditacija i česti duhovno-teološki razgovori. Naravno, glavna hrana našoj vjeri je nedjeljna misa koju ne propuštamo.

Dok su djeca bila manja uvijek smo išli svi zajedno, a sada ili skupa ili po dogovoru kad kome s obzirom na vrijeme i mjesto najviše odgovara. Također smo kao obitelj često odlazili na duhovne sadržaje organizirane na razini nadbiskupije, a sada kad su djeca odrasla supruga ide na svoje duhovne vježbe preko Zajednice kršćanskog života, ja idem na one za vjeroučitelje, a djeca na duhovne obnove ili susrete za mlade.

Na svim tim sadržajima uvijek nastojimo biti aktivni i svoje bogato vjerničko iskustvo podijeliti s drugima. Osim molitve i drugih duhovnih sadržaja, nastojimo svoju vjeru djelima pokazati. To činimo supruga i ja konkretnim pomaganjem bližnjima u potrebi djelujući od 2008. godine u Udruzi sv. Vinka Paulskog. Osim toga voditelj sam Molitveno-karitativne zajednice „Agape“ koja djeluje u Prvoj riječkoj hrvatskoj gimnaziji.

Čuli smo da je „Agape“ ovih dana proslavila svoj 18. rođendan. Recite nam nešto više o tome?

Sve je počelo daleke 1999. godine kada sam na jednom satu vjeronauka govorio učenicima kako naša vjera ne smije biti samo teorija nego moramo i djelovati iz vjere. Nakon sata su došli neki učenici i rekli da žele djelovati. U svom je dosadašnjem radu Molitveno-karitativna zajednica „Agape“, sa svojih oko sto osamdeset članova, ostvarila 224 razne akcije. Uz ime Agapea posebno se vežu Multimedijalna ekumenska molitva i akcija „Maturanti brašno ne bacajte nego ga darujte siromašnima“ koje se već dugi niz godina provode u Prvoj riječkoj. Cilj nam je među vršnjacima širiti ideje o potrebi molitve, humanosti, suosjećanja, pomaganja, kulture, zaštite okoliša, duhovne ekologije, ekumenizma, prijateljstva i ljubavi. Želimo biti primjer drugim mladima u školi, gradu i šire da je moguće na pozitivan način koristiti svoje vrijeme, znanje i sposobnosti. Nastojimo pokazati da vjeronauk u školi može biti poticajan i za život učenika koristan i pozitivno prepoznatljiv i vrednovan u društvu, Crkvi i medijima.

Povodom desetogodišnjeg rada Grad Rijeka dodijelio nam je Zlatnu plaketu „Grb Grada Rijeke“, a tom prigodom primili smo i pismenu čestitku pape Benedikta XVI. Povodom 18 godina djelovanja primio nas je nadbiskup Ivan Devčić, a susreli smo se s predsjednicom Republike Hrvatske, Kolindom Grabar-Kitarović koja je pohvalila naš dugogodišnji molitveno-karitativni rad.

Radosni, sretni i zadovoljni zbog svega do sada ostvarenoga nastavljamo dalje djelovati vođeni Duhom Svetim i riječima Evanđelja: „Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće meni učiniste!“ (Mt 25, 40).

Na koji način ste povezani s našom Riječkom Majkom? Kada i kako je počela ta povezanost?

Počela je daleke 2006. godine kada sam skupa s članovima Agapea sudjelovao na duhovnoj obnovi u vašem Domu. Od tada redovito dovodim učenike iz Prve riječke hrvatske gimnazije u obilazak ovoga svetišta. Tu uvijek nailazimo na topao prijam i otvoreno srce i ruke časnih sestara. Osobno sudjelujem i na drugim duhovno-kulturnim događanjima koji se ovdje organiziraju. Nedavno je ovdje bila i promocija moje treće knjige pjesama Sreća praznih ruku koja je posvećena budućoj blaženici Mariji Krucifiksi Kozulić. Tu dovodim i moje goste iz Hrvatske ili inozemstva. Moje

dvije sestre su bile ovdje i postale su širiteljice pobožnosti prema Riječkoj Majci. Pročitao sam njezinu biografiju i napisao jednu pjesmu o njezinu životu. Naravno, molim se njoj za pomoć i zagovor i već se dogodilo jedno uslišanje u mojoj obitelji. Mislim da mnogi vjernici i građani Rijeke još nisu svjesni kakvo duhovno blago imamo u centru grada i svi moramo još više upoznavati život i djelo Riječke „Majke Tereze“ i češće navraćati u ovu duhovnu oazu.

Znamo da ste bili na mnogim duhovnim obnovama. Je li teško održati duhovnost na visokoj razini u današnjem svijetu i na koji način Vi održavate svoju?

Temelj duhovnosti je molitva koja je čovjeku neophodna, bez nje je kao list otrgnut s grane koji se suši. Duhovno gledano, bez molitve mi polako umiremo, jer nismo povezani s izvorom života. Nemamo pristupa onoj životnoj snazi koju nam samo Bog može dati. U molitvi smo povezani s beskrajem, sa Svemogućim jer mi smo, kako znamo, stvoreni, a on je Stvoritelj i stvorenje ne može opstati bez povezanosti sa Stvoriteljem. Molitva je ispužena ruka Bogu i naša duhovna kap koja se stapa s oceanom Božje ljubavi te mi postajemo njezin dio već sada. Ona je jasan stav želje za susretom s vječnošću u našoj prolaznosti pa možemo reći: Molim, dakle jesam! Ako ne molim, zatvaram svoj život za vječno, prekidam nit s Nebom. Po molitvi ta nit postaje izvor života.

Kao što čovjek treba svaki dan jesti tri puta, a neki i više puta, tako je čovjeku svaki dan potrebna duhovna hrana. Molitva je redovita duhovna hrana pa stoga svaki dan započinem i završavam s molitvom. Šire gledano duhovna hrana je čitanje Biblije i druge duhovne literature, slušanje duhovne glazbe, duhovni razgovori, umjetnički film, koncert, šetnja uz more, hodočašće, dobra djela... a vrhunac duhovne hrane je sveta misa gdje primamo samog Isusa u hostiji kao hranu, bez koje osobno ja ne mogu više živjeti. Osim dnevne duhovne hrane dvaput godišnje mi vjeroučitelji imamo vikend duhovne vježbe. Već više od deset godina odlazim preko ljeta ili za veće blagdane u Stičnu, zatvoreni cistercijski samostan blizu Ljubljane gdje zajedno s monasima u molitvi i radu provedem tjedan-dva. U toj duhovnoj oazi napunim svoje duhovne baterije za duže vrijeme i napišem poneku pjesmu i meditaciju. Nastojim kad god mogu iskoristiti priliku za svoj duhovni rast i obogaćenje ne samo zbog svoje osobne sreće nego da mogu i drugima davati duhovne poticaje, a da bih to mogao, moram sam biti duhovno bogat. U korijenu riječi bogatstvo je bog, tko ima više Boga u svome životu on je više bogat, a tko nema Boga on je najveći siromah. Mogu samo reći da mi je žao nevjernika!? Nadam se da među čitateljima ovog lista nema mnogo takvih.

Što Vi mislite, kako steći i kako zadržati istinskog prijatelja?

Prijateljstvo je božanska vrijednost. Isus je imao prijatelje i čak je plakao za svojim prijateljem Lazarom. Prijateljstvo je potrebno graditi i u njega ulagati. Da, to je kao cvijet kojem treba kiša, sunce, hrana, okopavanje i onda on procvjeta. Mnogi imaju puno poznanika, a malo pravih prijatelja. To je i stoga što prijateljstvo traži žrtvu i sebedarje-nesebičnost, a to nije uvijek lako. Prijateljstvo se i uči. To sam iskusio u školi prijateljstva koju sam pohadao tjedan dana u Francuskoj. Voditelj te škole, sada moj veliki prijatelj i kum, naglašava da je za pravo prijateljstvo potrebno ostvariti dubinsku komunikaciju, a ona se ne može postići na razini tijela ili glave nego na razini srca. Za steći pravog prijatelja potrebne su godine zajedništva, pomaganja, slušanja, dijeljenja raznih životnih situacija... a zadržati pravog prijatelja može iskrenost, plemenitost, požrtvornost i zajednički cilj. Danas je izazov i virtualno prijateljstvo, ali o tome ja trebam pitati vas jer vi to prakticirate, meni je takvo prijateljstvo nepotrebno.

Kako pronaći iskrenu ljubav u našim godinama?

Nije svaka ljubav – ljubav. Prava se ljubav gradi i trajno ostaje. Ona počinje u srcu jer je u srcu Bog, a Bog je ljubav. Potrebno je razbiti oklop oholosti oko srca (kao orahovu ljusku) i onda će iz našeg srca poteći ljubav koja će onda prepoznati istu takvu ljubav u drugom srcu. Takva ljubav onda nema kraja jer je tu i Bog nazočan. Takva se ljubav onda posijana u svijetu, kroz naš odnos s bližnjima nama vraća u obliku unutarnje sreće koju nam nitko ne može uzeti. To su te iskre raja, iskre Božje blizine, koje nam služe kao signal vječnog života u punini s Bogom. Možda vam se zaključak sam nameće, a on glasi: Ovakvu ljubav je teško postići u vašim godinama. Bitno je znati da ona postoji, da je moguća i njoj treba težiti ne ostajući na nižim razinama shvaćanja ljubavi.

Neki mladi ljudi, nažalost, biraju put droge, nasilja, alkoholizma i raznih novih ovisnosti i negativnosti. Kako utjecati na mladog čovjeka da izabere put dobra?

Treba početi od obitelji, škole, Crkve, Doma, medija i svugdje naglašavati pozitivne primjere, primjere mladih koji su dobri, poštenu, uspješni, sretni. Također naglašavati vrijednost rada, stvaralaštva, duhovnosti, poštenja... Ukazivati mladima da osim imati, postoji i biti, a biti se ne postaje skraćenim putem. Mlade treba razumjeti, biti s njima, slušati ih i iznad svega voljeti. Da, sve! Pa i one koji su zakratko zalutali u slijepu ulicu. Put dobra se izabire čineći dobro, a tko čini dobro sličniji je Bogu, a time je i više čovjek.

I za kraj možete li nam darovati neki svoj stih ili cijelu pjesmu?

VIŠE NEBA

Više Neba svijet treba;
Zemlja je tvrda i teška,
Nebo je svijetlo i lako.
Više duše svijet treba;
Duša je prozračna i laka,
Materija zna biti mračna.
Više ljubavi svijet treba;
Jer ljubav je vječna.
Manje mržnje koja boli,
Nju samo mrzitelj prolazno voli.
Više riječi blagih i nježnih,
Manje psovki ružnih i tužnih,
Više molitve, ona uvis diže,
Manje oholosti koja srce steže,
Više ispruženih ruku koje mire i daju,
Manje šaka koje prijete i udaraju,
Više zvukova crkvenih zvona,
Manje buke vojnih aviona,
Više uskliknika,

Manje upitnika,
Više dvotočki,
Manje točki
Više ti,
Manje
Ja.

Puno Vam hvala na ovom razgovoru.
Razgovor vodila Neli Salković

Vjeroučitelj Miroslav Radić sa svojom obitelji

SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA

Razgovor s Tinom Galant “S vjerom u Krista sve se može “.

Nakon što je dio svoga života provela u Ženskom učeničkom domu Marije Krucifikse Kozulić, Tina Galant vraća se u rodnu Istru. Koja sjećanja će sa sobom ponijeti te što ju je impresioniralo u životu Riječke Majke s čijim životom i djelovanjem se upoznala tijekom boravka u Domu koji nosi njezino ime otkrila nam je u tekstu koji slijedi:

Draga Tina, kako si došla u Ženski učenički dom?

Dok sam prolazila ulicom Pomerio, još kao studentica, vidjela sam tu veliku zgradu i zanimalo me je što je unutra. Pogledala sam malo slike stavljene na prozor koji gleda na ulicu i pomislila sam kako je ovo mjesto lijepo, ali nisam vjerovala da ću tu ikada moći dobiti smještaj. Poslije sam saznala da je ravnateljica Doma s. Anita Crnković, koju poznajem iz vremena kad sam pohađala srednju školu u Pazinu. Naime, ta je škola bila pod crkvenom upravom. U vrijeme mogega školovanja s. Anita je tamo bila odgojiteljica. Tako sam jednom ponovno došla u kontakt s njom i rekla mi je da će me sljedeće školske godine možda moći primiti. Na natječaju sam bila primljena, to je bilo 2013. godine, i otad sam četiri godine u Domu.

Nakon završene Teologije i srednje glazbene škole vraćaš se u rodni kraj. Čega ćeš se najviše sjećati iz boravka u Domu?

Rodom sam iz maloga mjesta u središnjoj Istri – Žminja. Vrijeme boravka u Rijeci bilo je, barem za mene, dugo. Šest godina. Iz boravka u Domu najviše ću se sjećati zajedništva kojim je atmosfera u Domu prožeta. Bilo je teških i lijepih trenutaka, ali sve to nadvladava zajedništvo koje se može dobiti samo u okruženju gdje se puno moli, što sestre svakodnevno čine.

Jesi li prije dolaska u Dom znala tko je Riječka Majka?

Prije dolaska nisam znala tko je Riječka Majka. Boravkom u Domu saznala sam da je ona bila žena širokoga srca. Takvo nešto danas je zaista teško postići u svijetu kojim ne vladaju prave vrijednosti. Kristov nauk nije lako slijediti, ali ona je pokazala da se s pouzdanjem u Boga mogu činiti velike stvari kako bi svijet bio bolji.

Vjerujem da si se u proteklim godinama boravka detaljnije upozнала sa životom buduće blaženice. Što te se najviše dojmilo?

Ona je bila hrabra žena. To se vidi iz njezina pogleda. Imala je svoj cilj i išla je prema njemu ne obraćajući pažnju na mišljenja drugih. Ona je primjer da se uz vjeru u Krista sve može činiti i da se tada prepreke lako prelaze. Osjećam zahvalu prema njoj, a vjerujem da i ostale djevojke koje borave u Domu osjećaju isto, jer da nije bilo njezina pozitivnog odgovora Bogu, ne bi bilo niti Doma, niti ove redovničke zajednice. Njezin me primjer uči da je dobro biti svoj, ali i pustiti da Bog prevlada u većini našeg bića.

Ako govorimo o trenucima u Domu i životu sa sestrama i drugim učenicama, koliko je boravak u Domu koristan za duhovnu i kreativnu izgradnju jedne djevojke?

U Domu se stavlja naglasak na kućni red. Ako on postane navika, prenosi ga se, naravno, u daljnji život. Djevojke koje su boravile u Domu zasigurno će u sebi nositi sjeme koje će u njihovu daljnjem životu uroditi plodom urednosti života i kršćanskim vrijednostima.

Glazba je tvoja velika ljubav, kao i teologija, koju si nedavno diplomirala. Moliš li doista ‘dvostruko’ kada pjevaš? (po uzoru na riječi sv. Augustina da tko pjeva - dvostruko moli)

Trudim se predati Bogu svoje pjevanje i volim kada ljudi kojima pjevam osjete tu duhovnost. Što se tiče repertoara koji volim, draži mi je uvijek duhovni od svjetovnoga.

Marija Krucifiksa Kozulić bila je žena ispred svoga vremena. Školovala je djevojke, osnovala Zavod i

sirotišta, poučavala ih šivanju, ali i pratila na školovanja izvan Rijeke. Iz tvog iskustva boravka u Domu, u kojoj mjeri njezine nasljedovateljice, sestre Družbe Presvetog Srca Isusova nasljeđuju Riječku Majku?

Sestre Presvetog Srca Isusova trude se slijediti svoju Utemeljiteljicu. Svojim životom, znanjem, radom i molitvom svaka od njih ima ulogu u Družbi. To se u Domu očituje brigom za svaku pojedinu djevojku i u postizanju zajedništva sestara, djevojaka i djelatnika Doma.

Na kraju, nakon završenog školovanja, što planiraš?

Planiram nastaviti svoje školovanje, tj. upisati studij solo pjevanja, a to je struka kojom se od djetinjstva želim baviti.

Razgovarala Helena Anušić

KUTAK ZA RAZBIBRIGU

Zaokružujući slova vodoravno, okomito i koso pronađi imena roditelja, braće i sestara Majke Marije Krucifikse Kozulić čiji su inicijali navedeni ispod križaljke.

	<i>T</i>	<i>M</i>	<i>J</i>	<i>V</i>	<i>H</i>	<i>P</i>	<i>I</i>	<i>E</i>	<i>O</i>	<i>T</i>	<i>B</i>	<i>O</i>
M	<i>S</i>	<i>L</i>	<i>Ž</i>	<i>O</i>	<i>K</i>	<i>A</i>	<i>T</i>	<i>A</i>	<i>R</i>	<i>I</i>	<i>N</i>	<i>A</i>
	<i>G</i>	<i>U</i>	<i>L</i>	<i>M</i>	<i>S</i>	<i>D</i>	<i>K</i>	<i>L</i>	<i>P</i>	<i>J</i>	<i>T</i>	<i>N</i>
A	<i>N</i>	<i>I</i>	<i>K</i>	<i>O</i>	<i>L</i>	<i>I</i>	<i>N</i>	<i>A</i>	<i>F</i>	<i>G</i>	<i>B</i>	<i>Đ</i>
	<i>A</i>	<i>G</i>	<i>T</i>	<i>A</i>	<i>F</i>	<i>V</i>	<i>P</i>	<i>N</i>	<i>I</i>	<i>Š</i>	<i>N</i>	<i>E</i>
R	<i>N</i>	<i>I</i>	<i>F</i>	<i>E</i>	<i>T</i>	<i>I</i>	<i>N</i>	<i>D</i>	<i>O</i>	<i>H</i>	<i>R</i>	<i>L</i>
	<i>I</i>	<i>V</i>	<i>A</i>	<i>N</i>	<i>M</i>	<i>A</i>	<i>T</i>	<i>E</i>	<i>J</i>	<i>A</i>	<i>O</i>	<i>I</i>
I	<i>K</i>	<i>V</i>	<i>R</i>	<i>S</i>	<i>A</i>	<i>I</i>	<i>R</i>	<i>Š</i>	<i>C</i>	<i>S</i>	<i>D</i>	<i>N</i>
	<i>O</i>	<i>Z</i>	<i>A</i>	<i>P</i>	<i>R</i>	<i>LJ</i>	<i>L</i>	<i>I</i>	<i>R</i>	<i>E</i>	<i>N</i>	<i>A</i>
J	<i>L</i>	<i>F</i>	<i>Č</i>	<i>N</i>	<i>I</i>	<i>A</i>	<i>U</i>	<i>I</i>	<i>N</i>	<i>C</i>	<i>K</i>	<i>S</i>
	<i>A</i>	<i>O</i>	<i>T</i>	<i>I</i>	<i>J</i>	<i>I</i>	<i>Ć</i>	<i>Z</i>	<i>J</i>	<i>A</i>		
A	<i>V</i>	<i>D</i>	<i>C</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>J</i>	<i>S</i>	<i>F</i>	<i>B</i>	<i>A</i>		
	<i>K</i>	<i>R</i>	<i>U</i>	<i>C</i>	<i>I</i>	<i>F</i>	<i>I</i>	<i>K</i>	<i>S</i>	<i>A</i>		

Križaljku sastavila Nikolina Matić, prof.

UPOZNAJMO OBITELJ MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

Otac I _____ M _____

Majka K _____

Sestre K _____

M _____

A _____

N _____

I _____

E _____

Braća I _____

N _____

L _____

J _____

FOTOREBUS ZA SLUŽBENICU BOŽJU - NAZIV GLASILA POSTULATURE

8	7	11
M	A	K

5	12	3
Č	A	J

1	2	10	4	6	9
R	I	J	E	K	A

1	2	3	4	5	6	7

8	9	10	11	12

PJESME NAŠIH UČENICA

Večer u rapskoj luci

Noć se spusti na rapsku luku poput velike tamne plahte i u isti čas se osu milijardama zvijezda.

Čuje se pjesma noći. Mali se valovi razbijaju o pumpurelu, čuju se zrikavci i šuštanje iglica bora što se dotiču dok puše lagani ljetni povjetarac. Žamor ljudi sve je veći, ali nitko to ne primjećuje. Jedna djevojka sjedi sama na zidinama starog grada i gledajući u daljinu razmišlja: Gdje li je sad? I ... Hoće li doći njena ljubav?

Karla Matušan

Daleka žena

Želim da znaš

Tamo gdje tražiš, nema me

Jer kada otkuca ponoć

Ja nestajem

U tvojim suludim pokušajima

Da shvatiš me

Sasvim je sigurno da

Nećeš me prepoznati

Kad ti se usne probude iz sna

Jer kad svane dan

I prve zrake Sunca prosule su zlatni prah

Ja sam samo

Trag na noćnom nebu

Moja su ti kraljevstva suviše daleka

Neuhvatljiva

I baš kad pomisliš da

Bit ću tu, pored tebe

Shvatit ćeš

Ja sam samo netko

Neka daleka žena

Čije ne vidiš oči

I čiji se prsti ne mrse u tvojoj kosi

Mene nalaziš samo

U svemu što ti je strano

Pamtiš me tek kao

Blagi dodir morskog vala

Na neznanim obalama

Nemirnih snova

Alberta Radošević

Identifikatori: ISBN 978-953-59740-0-0
Naslov: Monografija Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti :
šk. god. 2006./2007.-2016./2017. / urednica Nikolina Matić
Impresum: Rijeka : Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti : Družba sestara
Presvetog Srca Isusova, 2017
Ostali autori: Matić, Nikolina
Predmetnice: Đački domovi -- Hrvatska
UDK: 728.4-055.2(497.5Rijeka)"2006/2017"
Signatura: CIP 2017/09

